

SODBA SPLOŠNEGA SODIŠČA (tretji senat)

z dne 19. marca 2010*

V zadevi T-50/05,

EvropaĀki Dynamiki – Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE s sedeŹem v Atenah (Grĉija), ki jo zastopa N. Korogiannakis, odvetnik,

toŹeĉa stranka,

proti

Evropski komisiji, ki sta jo najprej zastopala L. Parpala in K. Kańska, zastopnika, nato Parpala in E. Manhaeve, zastopnika, ter na koncu Parpala, Manhaeve in M. Wilderspin, zastopniki,

toŹena stranka,

zaradi zahteve za razglasitev niĉnosti odloĉbe Komisije Evropskih skupnosti z dne 18. novembra 2004 o nesprejetju ponudbe, ki jo je predloŹil konzorcij, sestavljen iz

* Jezik postopka: angleščina.

tožeče stranke in druge družbe, v okviru javnega razpisa, ki se nanaša na opravljanje računalniških storitev v zvezi s specifikacijo, z razvojem, vzdrževanjem in s podporo telematskih sistemov za nadzor pretoka trošarinskih izdelkov znotraj Evropske skupnosti v skladu s sistemom odloga plačila trošarine, in o oddaji naročila drugemu ponudniku,

SPLOŠNO SODIŠČE (tretji senat),

v sestavi J. Azizi, predsednik, E. Cremona (poročevalka) in S. Frimodt Nielsen, sodnika,

sodna tajnica: C. Kantza, administratorica,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 17. marca 2009

izreka naslednjo

Sodbo

Pravni okvir

- ¹ Oddaja naročil storitev Evropske komisije je urejena v poglavju V prvega dela Uredbe Sveta (ES, Euratom) št. 1605/2002 z dne 25. junija 2002 o finančni uredbi, ki se

uporablja za splošni proračun Evropskih skupnosti (UL L 248, str. 1, v nadaljevanju: finančna uredba), in v Uredbi Komisije (ES, Euratom) št. 2342/2002 z dne 23. decembra 2002 o določitvi podrobnih pravil za izvajanje finančne uredbe (UL L 357, str. 1, v nadaljevanju: podrobna pravila za izvajanje) v različici, ki velja za dejansko stanje v tej zadevi.

Dejansko stanje spora

I – Računalniški sistem za pretok in nadzor trošarinskih izdelkov (EMCS)

- 2 Evropski parlament in Svet Unije sta 16. junija 2003 sprejela Odločbo št. 1152/2003/ES o informatizaciji pretoka in nadzora trošarinskih izdelkov (UL L 162, str. 5), v kateri sta izjavila, da je treba urediti računalniško podprt sistem za pretok trošarinskih izdelkov (EMCS), ki bo državam članicam omogočil v realnem času pridobivati informacije o tem pretoku in opravljati potrebna preverjanja (uvodna izjava 3 Odločbe št. 152/2003).
- 3 S členom 1 Odločbe št. 1152/2003 je tako vzpostavljen NTCS.
- 4 Člen 3(2) Odločbe št. 1152/2003 določa:

„Komisija [nadzira], da je pri delu s komponentami Skupnosti računalniško podprtega sistema [vsa] pozornost namenjena temu, da se [v čim večji meri ponovno uporabi] NCTS in zagot[ovi], da je računalniško podprt sistem združljiv [z NTCS]

in, če je tehnično možno, [vanj] integriran s ciljem oblikovati integrirani računalniški sistem za nadzor tako pretoka trošarinskega blaga znotraj Skupnosti, kakor tudi pretoka trošarinskega blaga in blaga, ki je [predmet še] drugih dajatev in bremen, [kadar izvira iz tretjih držav ali je v te namenjen].“

- 5 Iz spisa izhaja, da bi moral biti NTCS uveden v četrti fazi med letoma 2002 in 2009 (faza 0, vzporedno s fazami 1, 2 in 3).

- 6 Faza 0 je morala biti vmesna stopnja dokončne vzpostavitve EMCS. V tej fazi je bilo treba obstoječe računalniške sisteme na področju trošarin vzdrževati in podpirati do njihove vključitve v EMCS, ko je ta začel delovati. Faza 0 je morala potekati vzporedno z drugimi fazami EMCS in se končati, ko je sistem začel delovati. Naloge, povezane s fazo 0, je moral opraviti izvajalec javnega naročila za Fiscalis Information Technology Systems, specifikacija, razvoj, vzdrževanje in podpora (FITS-DEV).

- 7 V fazi 1 je moral biti vzpostavljen EMCS in opredeljene njegove specifikacije. Te specifikacije je moral predložiti izvajalec naročila EMCS System Spécifications (ESS) (v nadaljevanju: naročilo ESS). Ta izvajalec je moral končati delo do sredine leta 2005.

- 8 Nazadnje, fazi 2 in 3 sta bili ustanovitvena in razvojna faza izvajanja in sta morali biti povezani z dejavnostmi, ki jih je opravljal izvajalec naročila, imenovanega „Specifikacija, razvoj, vzdrževanje in podpora telematskih sistemov za nadzor pretoka trošarinskih izdelkov znotraj Evropske skupnosti v okviru ureditve odloga trošarin (EMCS-DEV)-(TAXUD/2004/AO-004)“ (v nadaljevanju: zadevno naročilo).

II – Oddaja zadevnega javnega naročila

- 9 Z obvestilom o javnem naročilu z dne 20. julija 2004, objavljenem v *Uradnem listu Evropske unije* (UL 2004, S 139), je generalni direktorat Komisije (v nadaljevanju: zadevni GD ali naročnik) objavil odprt javni razpis, ki se je nanašal na zadevno naročilo. To naročilo je moralo biti oddano najboljšemu ekonomskemu ponudniku, torej tistemu, ki je ponujal najboljše razmerje med kakovostjo in ceno. Rok za sprejetje ponudb je bil 31. avgust 2004.
- 10 V točki 10 specifikacij, priloženih vabilu za oddajo ponudbe, so bila merila za oddajo zadevnega naročila opredeljena tako:

„10. Merila za oddajo naročila

Naročilo bo oddano ponudniku z ekonomsko najugodnejšo ponudbo. Pri ocenjevanju ponudb bodo upoštevana naslednja merila:

1. Kakovost predložene rešitve

1. – primernost predlagane strategije za izpolnjevanje zahtevanih nalog (40/100);

2. – primernost metod in orodij, kakovostnega okolja in postopkov, predlaganih za izpolnjevanje zahtevanih nalog (30/100);

3. – primernost organiziranosti ekipe, predlagane za izpolnjevanje zahtevanih nalog (20/100);

4. – struktura, jasnost in izčrpnost ponudbe (10/100);

Ponudbe, ki dosežejo vsaj 50 % pri vsakem merilu kakovosti in skupni rezultat 60 % za vsa merila, se nadalje ocenjujejo na podlagi cene.

2. Cena

Ponudba z najboljšim razmerjem med kakovostjo in ceno bo opredeljena tako:

- Ponudba z najboljšim tehničnim rezultatom bo imela kazalec kakovosti 100 točk. Preostale ponudbe bodo dobile nižje kazalce kakovosti glede na svoje tehnične rezultate.

- Ponudba z najnižjo ceno bo imela kazalec cene 100 točk. Preostale ponudbe bodo dobile višje kazalce cene glede na svojo ceno.

Razmerje med kakovostjo in ceno bo izračunano za vsako ponudbo tako, da se bodo kazalci kakovosti delili s kazalci cene. Najvišji rezultat bo dosegla ponudba z najboljšim razmerjem med kakovostjo in ceno.“

- 11 V telefaksu z dne 27. avgusta 2004 je tožeča stranka Evropaiki Dynamiki – Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforiki kai Tilematikis AE, družba grškega prava, ki deluje na področju računalniške tehnologije in komunikacij, izrazila pomisleke glede postopka oddaje zadevnega naročila, ki temeljijo na domnevni neobjektivnosti v javnem razpisu v korist ponudnikov, ki so že bili dobavitelji zadevnega GD, na neobstoju jasnih specifikacij v tem javnem razpisu ter na nejasnih in neobjektivnih ocenjevalnih merilih ponudnikov. V istem telefaksu je tudi zaprosila, naj naročnik podaljša rok za oddajo ponudb, dokler se zgoraj navedena vprašanja ne razrešijo.
- 12 Tožeča stranka je 31. avgusta 2004 predložila ponudbo skupaj s francosko družbo Steria SA (v nadaljevanju: ponudba konzorcija Evropaiki Dynamiki-Steria).
- 13 V dopisu z dne 3. septembra 2004 je naročnik navedel, da pomisleki tožeče stranke, navedeni v telefaksu z dne 27. avgusta 2004, niso utemeljeni, in zavrnil odobritev njene prošnje za podaljšanje roka za predložitev ponudb.
- 14 V odgovor na zgoraj navedeni dopis z dne 3. septembra 2004 je tožeča stranka v telefaksu z dne 6. septembra 2004 izrazila pomisleke glede skladnosti postopka javnega

razpisa s členom 92 finančne uredbe ter členom 131(1) in (2) podrobnih pravil za izvajanje.

- 15 Naročnik je z dopisom z dne 5. oktobra 2004 odgovoril, da so bili pogoji iz člena 92 finančne uredbe ter člena 131(1) in (2) podrobnih pravil za izvajanje izpolnjeni.

- 16 Odpiranje ponudb je potekalo 8. septembra 2004. Prejetih je bilo pet ponudb in vse so bile razglašene za veljavne. Ena ponudba je bila izključena po preizkusu meril za izključitev. Druga je bila izključena pri ocenjevanju kakovosti. Samo tri ponudbe, vključno s ponudbo konzorcija Evropaiki Dynamiki-Steria, so bile predložene za končni preizkus razmerja med kakovostjo in ceno.

- 17 Komisija za ocenjevanje je predlagala, naj odda naročilo družbi Intrasoft International SA (v nadaljevanju: Intrasoft), katere ponudba naj bi bila najboljše razmerje med kakovostjo in ceno. Ponudba konzorcija Evropaiki Dynamiki-Steria je bila uvrščena na tretje mesto.

- 18 Naročnik je z odločbo z dne 18. novembra 2004 predlog komisije za ocenjevanje potrdil in nadaljeval z oddajo zadevnega naročila.

- 19 Rezultat postopka oddaje javnega naročila je bil sporočen tožeči stranki z dopisom z dne 18. novembra 2004. V tem dopisu je bilo navedeno, da „[njena] ponudba ni bila izbrana, ker po oceni prejetih ponudb in glede na merila za oddajo, določena v specifikacijah, ni najboljša ponudba v smislu kakovosti in cene“.

- 20 S priporoĉenim dopisom in telefaksom z dne 22. novembra 2004 je toŹeĉa stranka zahtevala od naroĉnika te podatke in dokumente: ime izbranega ponudnika, in ĉe je imel ta partnerja (ali partnerje) ali podizvajalca (ali podizvajalce), njegovo (njihovo) ime in deleŹ javnega naroĉila, ki mu (jim) je bil oddan; toĉke, podeljene tehniĉni ponudbi toŹeĉe stranke, in toĉke, podeljene izbrani ponudbi, za vsako od meril; kopijo poroĉila komisije za ocenjevanje in naĉin primerjave finanĉne ponudbe toŹeĉe stranke s finanĉno ponudbo, ki je bila izbrana, ter predvsem ocene za vsako od obeh ponudb. V telefaksu z dne 8. decembra 2004 je toŹeĉa stranka svojo zahtevo ponovila.
- 21 V odgovor je naroĉnik z dopisom z dne 10. decembra 2004 toŹeĉi stranki posredoval izvleĉek poroĉila komisije za ocenjevanje. Ta izvleĉek vsebuje predvsem pripombe te komisije o ponudbah druŹbe Intrasoft in konzorcija EvropaĀki Dynamiki-Steria za vsako od meril za oddajo naroĉila. Te pripombe so:

„A. Intrasoft [...]

Skupna ocena
<p>Odliĉna ponudba, iz katere je razvidno poglobljeno razumevanje zadevnih vpraŹanj s pristopom k upravljanju projekta, ki je dobro premiŹljen in podroben. Stopnja natanĉnosti, pikolovski pristop pri analizi morebitnih teŹav in pozornost, posveĉena vpraŹanjem kakovostnega upravljanja, prispeva k skupni kakovosti te ponudbe. Edina slabost je pomanjkanje arhitekturne analize, ki pa ne vpliva zelo na skupno kakovost ponudbe.</p> <p>Ponudba temelji na solidnem razumevanju podroĉja troŹarin ter politiĉnega in organizacijskega okolja znotraj Komisije in drŹav ĉlanic.</p> <p>Metode in organizacija ekipe so visokokakovostne in dokazujejo, da bo z njimi mogoĉe obvladovati obseg nalog, vkljuĉno [s prikazom] potrebne proŹnosti.</p> <p>Iz tega sledi, da je ta predlog popolnoma primeren za izvedbo projekta.</p>

Merilo: primernost predlagane strategije za izpolnjevanje zahtevanih nalog

Ta družba izvrstno razume težave, ki jih je treba rešiti v okviru EMCS, jasno razume, kako se ujemajo komponente projekta.

V ponudbi je popoln in podroben opis strategije, pristopa k izvajanju in zelo podroben opis serij dela.

Njihova vizija in strategija se opirata na izjemno soliden in podroben načrt projekta.

Vsebuje dobro analizo možnosti ponovne uporabe sestavnih delov NCTS.

Ponudba vsebuje izčrpno tabelo glede nadzora zahtev, iz katere je razvidno poglobljeno razumevanje ciljev projekta in njihovo upoštevanje zahteve ‚višje ravni‘, opredeljene v specifikacijah javnega naročila.

Ponudba vsebuje skupno dobre kazalce kakovosti, ki zajemajo celotno poslovanje in lahko dopolnijo tiste iz specifikacije.

Manjša pomanjkljivost te ponudbe je pomanjkanje globlje analize arhitekturne problematike (robustnost, razširljivost in zmogljivost).

Merilo: primernost metod in orodij, kakovostnega okolja in postopkov, predlaganih za izpolnjevanje zahtevanih nalog

Izjemno natančen opis predlaganih metod in orodij. Splošen pristop, ki kombinira RUP [Rational Unified Process] za fazo specifikacije, ki mu sledi TEMPO za razvojno fazo, dokazuje dobro razumevanje razlik med razvojnima stopnjama sodelovanja med Komisijo in državami članicami.

Pristop zagotavljanja kakovosti je izjemno dobro premišljen, saj so kazalci kakovosti predlagani obenem za postopek in proizvod, in izpeljan iz ‚ključnih ocenjevalnih dejavnikov‘.

Ponudnik dobro razume načela Cosmic-FFP [opomba izpuščena], čeprav je opis teoretičen in pomanjkljiv glede izvajanja v praksi (primer: ne določa orodij za uporabo).

Kljub dobri opredelitvi razvoja infrastrukture pa so varnostni ukrepi v lokalni ponudnika prezrti.

Merilo: primernost organiziranosti ekipe, predlagane za izpolnjevanje zahtevanih nalog

Struktura ekipe in njena organizacija sta s poroĀanjem, z zelo natanĀno opredelitvijo in opisom profilov (skupaj 23) ter s popolnim tabelnim prikazom strokovnega znanja in izkuŀenih profilov zelo dobro opredeljeni. Sestava ekipe je dobro uravnoteŀena med profili menedŀerjev, poslovnih strokovnjakov, poslovnih analitikov, odgovornih za razvoj, razvijalcev, naĀrtovalcev, izvajalcev storitev tehniĀne pomoĀi itd.

Vloge in odgovornosti v ekipi so zelo dobro opredeljene.

Velikost ekipe (pribliŀno 60 oseb) je logiĀna in skladna glede na obseg dejavnosti, ki jih je treba izvrŀiti.

Ponudba zagotavlja nizko fluktuacijo osebja, tako da se bo ohranilo pribliŀno 80 % skupnega osebja ekipe in prepreĀila premestitev zaposlenih v druge projekte.

Merilo: struktura, jasnost in izĀrpnost ponudbe

Predstavitev ponudbe je pri obravnavanju vseh projektnih dejavnosti popolna in natanĀna. Sploŀna predstavitev je dobro strukturirana in obogatena s pojasnjevalnimi grafi. Informacije se zlahka najde in bere, ker je jezik, ki je uporabljen, razumljiv. V tej ponudbi manjka le tabela okrajŀav.

B. [EvropaĀki Dynamiki-Steria]

Skupna ocena

Āeprav ta ponudba vsebuje nekaj zanimivih arhitekturnih predlogov, je preveĀ sploŀna: opis postopkov specifikacije in razvojnih postopkov ne izraŀa dejanske specifiĀnosti [vzpostavitve EMCS].

Metodologija, predlagana v ponudbi, je zbirka najboljŀih praks in del glede razvoja raĀunalniŀkih sistemov. Vendar so posebni vidiki razvoja EMCS ponovno obravnavani zelo sploŀno in predlagane analize niso povsem popolne.

Opis organizacije ekipe je dober, vendar ne prikazuje ustreznega razumevanja, da je potrebna velika podpora konĀnemu uporabniku pri dejavnostih specifikacije pri [uvredbi projekta EMCS].

Ponudba vsebuje nekaj neskladnosti, kar vzbuja dvome v zanesljivost tega predloga.

Merilo: primernost predlagane strategije za izpolnjevanje zahtevanih nalog

Ponudnik je vključil poročilo o tehnični zgradbi EMCS, podal je zanimiv predlog o arhitekturi (npr. uporabo spletnih storitev), opredelil prve poskuse za rešitev tehničnih težav in predlagal vzpostavitev infrastrukture.

V ponudbi je predstavljen podroben seznam serij dela v ustreznem vrstnem redu – mehanizmi za pritožbe, načrtovanje, izvajanje/sprejetje in kazalci kakovosti.

Vendar je celoten pristop izjemno splošen in le delno natančno preučuje posebne vidike EMCS.

Predlagana strategija je nekoliko poenostavljena. Vsebuje številne izvlečke iz zunanjih virov (na primer dolge izvlečke iz dokumentacije IBM-Rational RUP) brez pojasnila o njihovem pomenu za projekt.

Iz ponudbe se kaže pomanjkljivo razumevanje specifikacije, saj se nanaša na dejavnosti, ki so že končane ali bodo končane do takrat, ko bo pogodba začela veljati. Prav tako ponuja arhitekturne elemente, ki ne spadajo v okolje EMCS v smislu izvedbe ali razširljivosti.

Zadevna ponudba vsebuje nekaj nasprotij, predvsem glede načrtovanja: nekatere razvojne dejavnosti se na primer začnejo celo pred začetkom specifikacij.

Merilo: primernost metod in orodij, kakovostnega okolja in postopkov, predlaganih za izpolnjevanje zahtevanih nalog

Metode so v splošnem dobro predstavljene. Ponudba vsebuje natančen opis razvoja računalniške infrastrukture in dober opis upoštevnih vidikov varnosti.

Vsebuje številne standardne reference [podobne tistim iz priročnikov] glede arhitekture, norm, računalniških instrumentov, infrastrukturnih komponent (npr. XML, X509, J2EE), skupaj z več sto stranmi priročnikov in brošur HP, Oracle, Cisco itd., vendar največkrat brez kakršne koli utemeljitve ali izrecne povezave s cilji EMCS.

Ponudba vsebuje podroben opis Cosmic FFP, vendar so orodja, predlagana za ocenjevanje (Calico in Costar), primerna le za ocenjevanje, ki temelji na metodologiji Cocomo II, ki ni skladna (glej oddelek 4.1.3.5.1).

RUP se po celotni ponudbi obravnava kot način vodenja projekta, vendar pa v njihovem predlogu programske opreme za razvoj okolja ni navedena nobena licenca IBM Rational.

Merilo: primernost organiziranosti ekipe, predlagane za izpolnjevanje zahtevanih nalog
<p>Dober opis organizacije ekipe, iz katerega je razvidno razumevanje razvoja njene sestave glede na napredek projekta od specifikacije do razvoja, proizvodnje, dostave, vključno z varnostjo, s preizkusi in tehnično pomočjo. Interakcije znotraj ekipe so dobro opisane.</p> <p>Velikost ekipe, sestavljene iz 67 oseb, je primerna.</p> <p>Čeprav so izkušnje na področju carin in trošarin v ponudbi opredeljene kot nepogrešljive v smislu znanja in spretnosti, v praksi njihov predlog ne dokazuje takšnega znanja.</p>
Merilo: struktura, jasnost in izčrpnost ponudbe
<p>Ponudba je jasno predstavljena.</p> <p>Njena struktura in njen celostni pregled sta dobra.</p> <p>Vendar sta izjemno splošna dokumentacija in nizka stopnja natančnosti ovira za berljivost ponudbe.“</p>

- 22 Izvleček iz poročila komisije za ocenjevanje, posredovanega tožeči stranki, vsebuje tudi primerjalno ocenjevalno tabelo kakovosti ponudbe konzorcija Evropaiki Dynamiki-Steria in ponudbe družbe Intrasoft ter primerjalno ocenjevalno tabelo teh ponudb glede razmerja med kakovostjo in ceno. Ti tabeli sta taki:

Primerjalna ocenjevalna tabela
ITT TAXUD/2004/AO-004 EMCS-DEV

Merila	[...]	Intrasoft	Evropaiki Dynamiki- Steria	[...]	[...]
kakovost					
primernost predlagane strategije za izpolnjevanje zahtevanih nalog (/40)		35,1	23,2		

primernost metod in orodij, kakovostnega okolja in postopkov, predlaganih za izpolnjevanje zahtevanih nalog (/30)		24,5	16,7		
primernost organiziranosti ekipe, predlagane za izpolnjevanje zahtevanih nalog (/20)		17,6	14,5		
struktura, jasnost in izčrpnost ponudbe (/10)		8,5	5,8		
skupna kakovost		85,7	60,2		
pokazatelj kakovosti (maksimalna ocena je 100)		100	70		

Primerjalna ocenjevalna tabela
ITT TAXUD/2004/AO-004 EMCS-DEV

Merila	[...]	Intrasoft	Evropaiki Dynamiki- Steria	[...]	[...]
skupna kakovost		85,7	60,2		
pokazatelj kakovosti (maksimalna ocena je 100)		100	70		
predlagana cena TBP/(IS+EI) (v eurih) (storitve IT in provizija za infrastrukturni razvoj)		11 634 533	15 078 693		
pokazatelj normalizirane cene (najnižja vrednost je 100)		100	130		
pokazatelj kakovosti/ pokazatelj cene		1	0,54		

- 23 V priporočenem dopisu in telefaksu z dne 30. decembra 2004 je tožeča stranka izrazila pripombe na izvleček iz poročila komisije za ocenjevanje, ki ji je bil posredovan, in ponovila stališče, da je bil zadevni postopek oddaje naročila v nasprotju s finančno uredbo in z veljavno zakonodajo.
- 24 V dopisu z dne 14. januarja 2005 je naročnik navedel, da je natančno preučil vprašanja, ki jih je postavila tožeča stranka v dopisu z dne 30. decembra 2004, in da bo prejela natančen odgovor čim prej.
- 25 V dopisu z dne 17. februarja 2005 je naročnik odgovoril na pripombe tožeče stranke iz dopisa z dne 30. decembra 2004.
- 26 Obvestilo o oddaji zadevnega naročila je bilo objavljeno 2. marca 2005 v Dodatku k *Uradnemu listu Evropske unije* (UL 2005, S 43).

Postopek in predlogi strank

- 27 Tožeča stranka je 28. januarja 2005 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložila to tožbo.
- 28 Z dopisom z dne 30. oktobra 2006 je Splošno sodišče v okviru ukrepov procesnega vodstva od tožeče stranke zahtevalo, naj pisno odgovori na vprašanja, ki so se nanašala na dopustnost tožbe. Tožeča stranka je to zahtevo izpolnila v roku.

- 29 Na podlagi poročila sodnika poročevalca je Splošno sodišče (tretji senat) odločilo, da začne ustni postopek.
- 30 Z dopisom z dne 3. februarja 2009 je Splošno sodišče v okviru ukrepov procesnega vodstva pozvalo stranki, naj odgovorita na vprašanja v pisni obliki. V istem dopisu je tudi pozvalo Komisijo, naj predloži dokumente. Stranke so te zahteve izpolnile v roku.
- 31 Z dopisom z dne 2. marca 2009 je Splošno sodišče v skladu z ukrepi procesnega vodstva od vseh strank zahtevalo, naj predložijo pisna stališča glede odgovorov, ki so jih podale druge stranke na pisna vprašanja Splošnega sodišča, postavljena v dopisu z dne 3. februarja 2009. Stranke so te zahteve izpolnile v roku.
- 32 Stranke so na obravnavi 17. marca 2009 podale stališča in odgovore na vprašanja Splošnega sodišča.
- 33 Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:
- razglasi za nično odločbo Komisije o nesprejetju njene ponudbe in o oddaji naročila izbranemu ponudniku;
 - naloži plačilo stroškov Komisiji tudi pri zavrnitvi tožbe.

34 Komisija Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- tožbo zavrne kot neutemeljeno;
- tožeči stranki naloži plačilo stroškov.

Pravo

I – Dopustnost

A – Trditve strank

35 Ne da bi formalno podala ugovor nedopustnosti, Komisija Splošno sodišče opozarja, da družba Steria, ki je drugi član konzorcija Evropaiki Dynamiki-Steria, ni izpodbijala naročnikove odločbe o nesprejetju ponudbe konzorcija in oddaji zadevnega naročila drugemu ponudniku ter da tudi iz tožbe ni bilo razvidno, da je tožeča stranka izpodbijala to odločbo v imenu družbe Steria. Iz tega izhaja, da tožeča stranka izpodbija to določbo le v svojem imenu.

36 Tožeča stranka je v odgovoru navedla, da ima kot vodja konzorcija Evropaiki Dynamiki-Steria in ker je v celoti odgovorna za pripravo in osnutek ponudbe, procesno upravičenje in da niti zakonodaja niti sodna praksa Skupnosti ne zahtevata, da morajo

vsi člani konzorcija ponudnika izpodbijati zadevno odločbo o oddaji naročila. Tožeča stranka je to trditev pojasnila tudi v pisnih odgovorih na vprašanja Splošnega sodišča (glej točko 28 zgoraj).

- 37 Komisija zgoraj navedenega stališča tožeče stranke ni izpodbijala.

B – Presoja Splošnega sodišča

- 38 Splošno sodišče meni, da je primerno preučiti procesno upravičenje tožeče stranke zoper odločbo naročnika, ki je bila temu posredovana z dopisom z dne 18. novembra 2004, o nesprejetju ponudbe konzorcija Evropaiki Dynamiki-Steria in oddaji zadevna naročila drugemu ponudniku (v nadaljevanju: izpodbijana odločba).
- 39 Skladno s členom 230, četrti odstavek, ES „[lahko] fizične ali pravne osebe pod enakimi pogoji sprožijo postopke zoper nanje naslovljene odločbe ali zoper odločbe, ki jih neposredno in posamično zadevajo, čeprav so v obliki uredbe ali odločbe naslovljene na drugo osebo“.
- 40 V tem primeru, čeprav je izpodbijana odločba formalno naslovljena na ponudnika, to je konzorcij Evropaiki Dynamiki-Steria, ostaja dejstvo, kot je razvidno iz pisnih odgovorov tožeče stranke na vprašanja Splošnega sodišča (glej točko 28 zgoraj), ki jim Komisija ni ugovarjala in za katere sodišče nima razloga, da bi vanje dvomilo, da konzorcij Evropaiki Dynamiki-Steria nikoli ni bil pravna oseba. Ker je struktura konzorcija glede njegovih članov pregledna, morata biti v smislu člena 230 ES obe

zadevni družbi naslovnici izpodbijane odločbe. Zato je bila tožeča stranka kot naslovnica izpodbijane odločbe upravičena to izpodbijati v skladu s pogoji iz člena 230 ES.

41 Iz tega izhaja, da je tožba dopustna.

II – *Utemeljenost*

42 V podporo tožbi navaja tožeča stranka pet tožbenih razlogov. Prvi tožbeni razlog se nanaša na kršitev načela nediskriminacije in načela svobodne konkurence. Drugi tožbeni razlog se nanaša na določbe finančne uredbe, podrobnih pravil za izvajanje, Direktive Sveta 92/50/EGS z dne 18. junija 1992 o usklajevanju postopkov za oddajo javnih naročil storitev (UL L 209, str. 1) in Direktive 2004/18/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. marca 2004 o usklajevanju postopkov za oddajo javnih naročil gradenj, blaga in storitev (UL L 134, str. 114). Tretji tožbeni razlog se nanaša na očitno napako pri presoji, ki jo je storil naročnik pri ocenjevanju ponudbe konzorcija EvropaŃki Dynamiki-Steria. Četrty tožbeni razlog se nanaša na neobstoje upoštevanih informacij in obrazložitve. Peti tožbeni razlog se nanaša na kršitev načel dobrega upravljanja in skrbnosti.

43 Sodišče meni, da je primerno najprej preučiti prvi tožbeni razlog, nato drugi, potem peti, nato četrty in končno tretji tožbeni razlog. Ta vrstni red izhaja iz dejstva, da se prvi, drugi in peti tožbeni razlog nanašajo na postopek oddaje zadevnega naročila, medtem ko se četrty in tretji tožbeni razlog nanašata na izpodbijano odločbo.

A – Prvi tožbeni razlog: kršitev načela nediskriminacije in načela svobodne konkurence

1. Trditve strank

- 44 Tožeča stranka trdi, da je Komisija kršila načeli nediskriminacije in svobodne konkurence ponudnikov, ker ni dala na voljo – kljub njeni zahtevi v zvezi s tem pred iztekom roka za oddajo ponudb – dveh vrst tehničnih informacij, potrebnih za pripravo ponudb v okviru zadevnega naročila, in sicer: prvič, natančnih specifikacij EMCS, in drugič, tehničnih informacij o obstoječih računalniških aplikacijah, povezanih z EMCS, natančneje, izvorne kode novega računalniškega tranzitnega sistema (NCTS). Te domnevne neizpolnitve obveznosti s strani Komisije naj bi koristile ponudnikom, ki so bili prejšnji ali sedanji izvajalci za zadevni GD ali so bili s takimi izvajalci povezani in so tako imeli izključen dostop do prej navedenih informacij. Ti ponudniki, vključno z izbranim ponudnikom, naj bi tako lahko predstavili bolj konkurenčne ponudbe kot tožeča stranka, tako s tehnične kot finančne plati.
- 45 Prvič, glede specifikacij EMCS tožeča stranka navaja, da te še niso bile na voljo med postopkom oddaje zadevnega naročila, vendar pa jih je v tem času izdeloval drug izvajalec po drugem naročilu. Trdi, da Komisija ni pojasnila, kako lahko ponudnik ustrezno izpolnjuje cilje in zahteve računalniškega sistema, za katere ni prejel podrobne specifikacije, in se sprašuje, kako bi lahko bila njegova ponudba „boljša“ od ponudbe prvotnega izvajalca, ki naj bi edini imel te specifikacije.
- 46 Drugič, glede tožeča stranka navaja, da ji je Komisija zavrnila dostop do izvorne kode NCTS brez utemeljenega razloga in kljub njeni zahtevi. Izbrani ponudnik pa naj bi

imel dostop do te kode, ker je bil izvajalec Komisije za NCTS in naj bi zato lahko predložil bolj konkurenčno ponudbo kot tožeča stranka.

- 47 Da bi dokazala pomen dostopa do izvorne kode NCTS za oblikovanje ponudbe za zadevno naročilo, tožeča stranka navaja spodnje elemente.
- 48 Prvič, sklicuje se na člen 3(2) Odločbe št. 1152/2003, ki napotuje na to, da izvajalec zadevnega naročila kar najbolj ponovno uporabi NCTS, glede na to, da je cilj vzpostavitev integriranega računalniškega sistema za pretok trošarinskih izdelkov znotraj Skupnosti. Tožeča stranka razlaga vsebino tega člena navedene odločbe tako, da se z navedeno odločbo zahteva, da mora izvajalec zadevnega naročila ponovno uporabiti izvorno kodo NCTS in njeno zgradbo.
- 49 Drugič, sklicuje se na opis serije št. 7.1 iz tehnične priloge k specifikacijam, v kateri je bila navedena izvorna koda NCTS.
- 50 Tretjič, navaja pripombo komisije za ocenjevanje o ponudbi izbranega ponudnika, da ta ponudba vsebuje dobro analizo glede možnosti ponovne uporabe sestavnih delov („sestavni deli“) NCTS. Tožeča stranka trdi, da izraz „sestavni deli“ v tem primeru pomeni „očitno različne sestavne dele izvorne kode“.
- 51 Četrto, glede finančnega načrta tožeča stranka, da bi dokazala nujnost poznavanja izvorne kode NCTS za določitev cen v svoji ponudbi, trdi, da je Komisija od ponudnikov zahtevala, ne le da v svoje ponudbe vnesejo cene na enoto, kot zatrjuje Komisija, ampak tudi in predvsem proračun in skupno ceno za zagotovitev EMCS in vseh

povezanih storitev. Ta zahteva Komisije je od ponudnikov zahtevala natančne ocene o obsegu in zahtevnosti projekta, kar zahteva poznavanje izvirne kode. Ker tožeča stranke te kode ni poznala, je bila prisiljena dvigniti ceno ponudbe, da bi vanjo vključila tveganje, ki izhaja iz tega nepoznavanja. Nasprotno pa je lahko izbrani ponudnik, ki je poznal to kodo, podal bolj konkurenčno ponudbo, ki je znašala le 50 % razpoložljivega proračuna za zadevno naročilo.

52 Končno, tožeča stranka dodaja, da je bila v okviru javnega razpisa za drugo naročilo [naročilo, ki zajema specifikacijo, razvoj, vzdrževanje in podporo carinskih računalniških sistemov, povezanih z računalniškimi projekti za zadevni GD (CUST DEV) (TAXUD/2005/AO 001)], ki je bilo izdano kmalu po javnem razpisu za zadevno javno naročilo in katerega naročnik je bil prav tako zadevni GD, izvirna koda NCTS ponudnikom predložena. Zato poziva Komisijo, naj pojasni to razliko v obravnavanju. Poleg tega je na obravnavi tožeča stranka trdila, da je ta zadeva podobna zadevi, v kateri je bila izdana sodba z dne 12. marca 2008 v zadevi Evropaïki Dynamiki proti Komisiji (T-345/03, Recueil, str. II-341), v kateri je Splošno sodišče sprejelo tožbeni razlog tožeče stranke glede kršitve načela enakega obravnavanja ponudnikov in tako razveljavilo odločbo o oddaji naročila, ki jo je sprejela Komisija.

53 Komisija izpodbija trditve tožeče stranke.

2. Presoja Splošnega sodišča

54 V skladu s členom 89(1) finančne uredbe morajo biti vsa javna naročila, ki se v celoti ali delno financirajo iz proračuna, izvedena v skladu z načeli preglednosti, sorazmernosti, enakega obravnavanja in nediskriminacije.

- 55 V skladu z ustaljeno prakso mora naročnik paziti, da je v vsaki fazi postopka javnega razpisa spoštovano načelo enakega obravnavanja in zato nuditi enako možnost vsem ponudnikom (sodba Sodišča z dne 29. aprila 2004 v zadevi Komisija proti CAS Succhi di Frutta, C-496/99 P, Recueil, str. I-3801, točka 108, ter sodbi Splošnega sodišča z dne 17. decembra 1998 v zadevi Embassy Limousines & Services proti Parlamentu, T-203/96, Recueil, str. II-4239, točka 85, in z dne 17. marca 2005 v zadevi AFCon Management Consultants in drugi proti Komisiji, T-160/03, ZOdl., str. II-981, točka 75).
- 56 Načelo enakega obravnavanja med ponudniki, katerega namen je spodbujanje razvoja zdrave in učinkovite konkurence med podjetji, ki sodelujejo pri javnem naročilu, zahteva, da imajo vsi ponudniki pri postavljanju pogojev v ponudbah enake možnosti, in torej zahteva, da za vse konkurente veljajo enaki pogoji (glej v tem smislu sodbi Sodišča z dne 18. oktobra 2001 v zadevi SIAC Construction, C-19/00, Recueil, str. I-7725, točka 34, in z dne 12. decembra 2002 v zadevi Universale-Bau in drugi, C-470/99, Recueil, str. I-11617, točka 93).
- 57 Iz sodne prakse izhaja, da načelo enakega obravnavanja zajema obveznost preglednosti, s katero se omogoči preverjanje spoštovanja tega načela (sodba Sodišča z dne 18. junija 2002 v zadevi HI, C-92/00, Recueil, str. I-5553, točka 45, ter zgoraj v točki 56 navedena sodba Universale-Bau in drugi, točka 91).
- 58 Najpomembnejši namen načela preglednosti je zagotoviti neobstoj tveganja favoriziranja in samovolje naročnika. Zahteva se, da so vsi pogoji in načini postopka oddaje v obvestilu o razpisu ali v razpisni dokumentaciji oblikovani jasno, natančno in enopomensko (sodba Komisija proti CAS Succhi di Frutta, točka 55 zgoraj, točka 111).
- 59 Načelo preglednosti torej zahteva, da so vse tehnične informacije, ki so pomembne za dobro razumevanje obvestila o razpisu ali razpisne dokumentacije, na voljo, kakor

hitro je mogoče, vsem podjetjem, ki so udeležena v postopku oddaje javnih naročil, da se tako vsem razumno obveščenim in običajno prizadevnim ponudnikom omogoči, da jih razumejo v pravilnem obsegu in jih razlagajo na enak način, ter da se naročniku omogoči učinkovit preizkus, ali ponudbe ponudnikov ustrezajo merilom, ki urejajo zadevno naročilo (sodba Evropaiki Dynamiki proti Komisiji, točka 52 zgoraj, točka 145).

60 V tej zadevi tožeča stranka očita Komisiji, da ji ni posredovala dveh vrst tehničnih informacij, ki so bile po njenem mnenju potrebne za oblikovanje ponudbe in so jih povrh drugih ponudniki imeli. Glede na sodno prakso, navedeno v točkah od 55 do 58 zgoraj, bi bile s to domnevno kršitvijo Komisije, če bi bila dokazana, ogrožene enake možnosti ponudnikov in načelo preglednosti, ki sledi načelu enakega obravnavanja.

61 Kot je razsodilo Splošno sodišče v sodbi Ainsi Evropaiki Dynamiki proti Komisiji, točka 52 zgoraj (v točki 147), če bi bila podana taka kršitev enakih možnosti in načela preglednosti, bi to pomenilo kršitev predhodnega postopka, s čimer bi bila kršena pravica zadevnih strank do informacij. Ta kršitev postopka povzroči ničnost zadevne odločbe, če se ugotovi, da bi, če do te kršitve ne bi prišlo, upravni postopek lahko vodil do drugačnega izida, če bi imela tožeča stranka dostop do zadevnih informacij od začetka postopka in če bi v zvezi s tem obstajala vsaj majhna možnost, da bi lahko tožeča stranka v upravnem postopku dosegla drugačen izid (glej sodbo Evropaiki Dynamiki proti Komisiji, točka 52 zgoraj, točka 147 in navedena sodna praksa).

62 Zato je treba preučiti, prvič, če je v tem primeru obstajala razlika pri informacijah, v smislu, da so nekateri ponudniki, vključno z izbranim ponudnikom, v okviru javnega razpisa imeli informacije, za katere tožeča stranka trdi, da ji ni imela. Ob domnevi, da je bila taka razlika ugotovljena, je treba preučiti, drugič, ali so bile zadevne informacije koristne za oblikovanje ponudb. Samo v tem primeru bi imel ponudnik, ki je

imel dostop do teh informacij, prednost pred drugimi ponudniki. Tretjič, preučiti je treba, ali domnevne razlike v zvezi s koristnimi informacijami izvirajo iz postopkovnih nepravilnosti Komisije. Četrto, če bi se taka kršitev ugotovila, bo Splošno sodišče preučilo, ali bi, če do te kršitve ne bi prišlo, postopek javnega razpisa lahko vodil do drugačnega rezultata. S tega vidika bi taka nepravilnost pomenila kršitev enakih možnosti ponudnikov le, če bi iz obrazložitve tožeče stranke verjetno in dovolj podrobno izhajalo, da bi bil rezultat postopka zanjo lahko drugačen (glej v tem smislu sodbo EvropaŃki Dynamiki proti Komisiji, točka 52 zgoraj, točki 148 in 149).

- 63 Ta utemeljitev velja tudi za obe kategoriji tehničnih informacij, ki naj ne bi bili na voljo tožeči stranki, in sicer za specifikacije EMCS (prvi del tožbenega razloga) in za izvorno kodo NCTS (drugi del tožbenega razloga).

a) Prvi del tožbenega razloga: nerazpoložljivost specifikacij EMCS

- 64 Tožeča stranka v bistvu trdi, da v postopku javnega razpisa ni bilo natančnih specifikacij za EMCS, s čimer so bili v prednosti ponudniki, ki so že opravljali storitve za zadevni GD – med njimi izbrani ponudnik – in so zato že poznali te specifikacije. Zato so lahko ti ponudniki predložili natančnejše in zato bolj konkurenčne ponudbe kot tožeča stranka.

- 65 Kot je navedeno v točki 62 zgoraj, je treba najprej preučiti, ali je v tem primeru obstajala razlika v informacijah, v smislu, da so nekateri ponudniki, vključno z izbranim ponudnikom, v nasprotju s tožečo stranko imeli specifikacije EMCS.

- 66 Iz specifikacije zadevnega naročila (glej točko 7 zgoraj) je razvidno, da je v predlaganem projektu EMCS, ki mu pripada navedeno naročilo, določena faza 1, v kateri je moral izvajalec naročila ESS opredeliti specifikacije EMCS. Komisija je navedla, da so bile zahteve za EMCS „splošne“ (specifikacije visoke stopnje). V zgoraj navedenih specifikacijah je prav tako navedeno, da mora izvajalec naročila ESS izdelati te specifikacije pred izdelavo specifikacij izvajalca zadevnega naročila in delno vzporedno z njo. Komisija je izjavila, da se specifikacije, pripravljene v okviru zadevnega naročila, nanašajo na uporabo EMCS (specifikacije „uporabe“) (aplikacije v zvezi z uporabo), v nasprotju s „splošnimi“ specifikacijami sistema, pripravljenimi v okviru naročila ESS. V specifikacijah je dalje določeno, da mora izvajalec naročila ESS svoje delo končati do sredine leta 2005.
- 67 Iz obrazložitve tožeče stranke izhaja, da se njen očitek nanaša na domnevno neposredovanje „splošnih“ specifikacij EMCS ponudnikom.
- 68 Komisija dalje trdi, ne da bi pri tem nasprotovala tožeči stranki, da je izvajalec naročila ESS, in sicer Siemens, začel z delom na specifikacijah EMCS junija 2004 (in končal aprila 2005), medtem ko je bil javni razpis za zadevno naročilo objavljen julija 2004, kot rok za oddajo ponudb pa je bil določen 31. avgust 2004. Zato je treba z vidika trditve Komisije, ki ji tožeča stranka ni ugovarjala, ugotoviti, da so med tem, ko je Siemens začel z delom na specifikacijah EMCS, in datumom, določenim za oddajo ponudb za zadevno poročilo, potekli trije meseci, kar pomeni, da med javnim razpisom ni bilo uporabljivih specifikacij EMCS, katerih poznavanje bi lahko dalo prednost ponudniku, ki je imel dostop do teh specifikacij.
- 69 Nazadnje sta tako tožeča stranka kot Komisija izjavili, da je tudi Siemens, izvajalec naročila ESS, podal ponudbo za zadevno naročilo.

- 70 Iz zgoraj navedenega izhaja naslednji sklep.
- 71 Prvič, zdi se, da noben posrednik – vključno z izbranim ponudnikom – ni imel več informacij kot tožeča stranka v zvezi specifikacijami EMCS, ker te specifikacije niso obstajale ali pa so bile šele v razvojni fazi. Tako razlika o informiranosti, ki bi pomenila kršitev načela enakega obravnavanja ponudnikov, ni dokazana.
- 72 Drugič, vzrok, da specifikacije EMCS niso obstajale ob začetku postopka javnega razpisa za zadevno naročilo, niso bile postopkovne nepravilnosti Komisije, temveč samo načrtovanje vzpostavitve EMCS, ki je predvidevalo razvoj teh specifikacij v okviru naročila ESS, ki je bilo ločeno in starejše od zadevnega naročila.
- 73 Tretjič, tudi če bi Siemens uspel v okviru naročila ESS, katerega izvajalec je bil, izdelati specifikacije, ki bi lahko koristile za oblikovanje ponudbe v okviru zadevnega naročila, ta okoliščina ne bi bila odločilna, saj ponudba Siemens, predložena v okviru zadevnega naročila, ni bila izbrana. Poleg tega dejstvo, da je Siemens podal ponudbo v okviru zadevnega naročila in s tem vstopil v neposredno konkurenco z izbranim ponudnikom, da bi dobil navedeno naročilo, daje misliti, da Siemens temu ponudniku ni posredoval svojega domnevnega védenja o specifikacijah EMCS. Tako ni nobenega dokaza, da bi kateri koli od ponudnikov imel kakršen koli privilegirani dostop do teh specifikacij.
- 74 Tožeča stranka ni dokazala, da so imeli nekateri ponudniki, vključno z izbranim ponudnikom, več informacij od nje glede specifikacij EMCS, zato je treba ugotoviti, da v zvezi s to kategorijo tehničnih podatkov ni bilo neenakega obravnavanja ponudnikov. Zato je treba prvi del tožbenega razloga zavrniti.

b) Drugi del tožbenega razloga: neposredovanje izvorne kode NCTS

- 75 Tožeča stranka v bistvu zatrjuje, da ker je naročnik zavrnil posredovanje izvorne kode NCTS, je bil s tem v prednosti izbrani ponudnik, ki je bil tudi izvajalec Komisije pri vzpostavitvi navedenega NCTS in je zato moral imeti dostop do izvorne kode. S to informacijo je izbrani ponudnik lahko predložil bolj konkurenčno ponudbo kot tožeča stranka, tako s tehnične kot finančne plati.

Razlika v informiranosti v korist izbranega ponudnika

- 76 Komisija ne izpodbija dejstva, da je naročnik imel na voljo izvorno kodo NCTS pred začetkom postopka javnega razpisa za zadevno naročilo in da je ni posredoval ponudnikom. Meni, da za oblikovanje ponudb ni bila potrebna.
- 77 Tudi ni sporno, da je bil izbrani ponudnik seznanjen z izvorno kodo NCTS pri oblikovanju svoje ponudbe, saj je bil izvajalec za GD v zvezi z NCTS.
- 78 Iz tega sledi, da je imel izbrani ponudnik, ker je bil izvajalec za zadevni GD za NCTS, od začetka postopka javnega razpisa za zadevno naročilo do roka za oddajo ponudb tehnične informacije, ki jih tožeča stranka ni imela.

Uporabnost izvorne kode NCTS za oblikovanje ponudb

- 79 Da bi razlika v informiranosti pomenila prednost za izbranega ponudnika pri oblikovanju njegove ponudbe, je poleg navedenega potrebno, da je zadevna informacija uporabna za izdelavo ponudb za zadevna naročila, v smislu, da bi lahko njeno nepoznavanje neugodno vplivalo na ponudbo, tako kakovostno kot finančno.
- 80 V tem primeru je glede na trditve strank treba oceniti uporabnost izvorne kode NCTS za oblikovanje ponudbe v okviru zadevnega naročila. Navesti je treba dve predhodni ugotovitvi.
- 81 Prvič, kot izhaja iz trditev strank, je izvorna koda skupina navodil za pridobitev računalniškega programa, ki so napisana v programskem računalniškem jeziku. Iz teh prav tako izhaja, da je izvorna koda ena od prvih etap v celotnem življenjskem ciklu računalniškega programa.
- 82 Drugič, Komisija je na obravnavi navedla, ne da bi ji tožeča stranka nasprotovala, da so med NCTS in EMCS jasne razlike, saj se NCTS nanaša na carinsko področje, EMCS pa na področje trošarin. V NCTS so v središču postopka carinski uslužbenci, medtem ko so v EMCS to trgovci. Iz tega sledi, da so „tarče“ teh dveh sistemov različne in zato so tudi naloge teh dveh sistemov različne.
- 83 Prvič, tožeča stranka se v podporo trditvam glede uporabnosti dostopa do izvorne kode NCTS sklicuje na člen 3(2) Odločbe št. 1152/2003, naveden v točki 4 zgoraj.

- 84 V zvezi s tem je treba poudariti, da je zgoraj navedena odločba pravna podlaga za uvedbo EMCS ter da je v členu 3(2) te odločbe opredeljeno razmerje med EMCS in NCTS. Naloga Komisije je bila zagotoviti integracijo, če bi bila tehnično izvedljiva, EMCS v NCTS, pri čemer je bil cilj ustvariti integrirani računalniški sistem za pretok proizvodov, ki so predmet trošarin, znotraj Skupnosti. Za uresničitev te naloge, ki ji jo je zaupal zakonodajalec Skupnosti, je Komisija izdala javni razpis za zadevno naročilo. V okviru tega razpisa je Komisija kot naročnik odločila, da izraz „[v čim večji meri ponovno uporabi] NCTS“ iz zgoraj navedenega člena 3(2) ne pomeni posredovanja izvorne kode NCTS ponudnikom za oblikovanje njihovih ponudb. To „sporočilo“ je poslala ponudnikom v dokumentaciji v zvezi z zadevnim javnim razpisom.
- 85 V zvezi s tem se Komisija sklicuje zlasti na točko 4.2.1 z naslovom „The EMCS development based on NCTS experience“ (Razvoj EMCS na podlagi izkušenj NCTS) izvedbenega načrta vzpostavitve EMCS, ki je bil razdeljen ponudnikom, torej tudi tožeči stranki; opis „izkušenj NCTS“, ki jih je treba upoštevati pri razvoju EMCS, se ne nanaša na izvorno kodo NCTS ali, *a fortiori*, na nujnost do dostopa do te kode za oblikovanje ponudbe. Poleg tega je v pojasnilu št. 46, predloženem v postopku oddaje zadevnega naročila, naročnik navedel, da ko je zadevno naročilo enkrat oddano, „[bo] naloga izvajalca [zadevnega naročila] predlagati in naloga [zadevnega] GD odločiti, kakšen del zgradbe in izvorne kode aplikacij [...] NCTS bo ponovno uporabljen“, in da „[bo] ta podatek [to je izvorna koda NCTS] na voljo samo izbranemu ponudniku“.
- 86 Zato se tožeča stranka ne more sklicevati na člen 3(2) Odločbe št. 1152/2003 v podporo svoji trditvi glede uporabnosti dostopa do izvorne kode NCTS, saj je bila zahteva naročnika, „da se [v čim večji meri ponovno uporabi] NCTS“, vsebovana v tem členu, postavljena konkretno in pregledno v zadevnem javnem razpisu, tako da za oblikovanje ponudbe ni potrebno, da imajo ponudniki dostop do izvorne kode.

87 Drugič, tožeča stranka v podporo svoji trditvi navaja opis serije št. 7.1 iz tehnične priloge k razpisni dokumentaciji. Ta opis se glasi:

„[S]erija 7.1: Razvoj aplikacij

Ta serija zajema razvoj in vzdrževanje osrednjih razvitih aplikacij, (CDA), testnih aplikacij in aplikacij za osrednje storitve (npr. MCC, ETA, SETA, CS/RD in CS/MIS).

Razvite aplikacije najdejo navdih v največji meri v arhitekturi, celo izvorni kodi aplikacij NCTS:

[...]“

88 Opis te delovne serije dejansko omenja izvorno kodo NCTS. Vendar pa ta opis ne dokazuje uporabnosti te kode za pripravo ponudb, kot navaja tožeča stranka, ampak dokazuje njeno uporabnost za delo, ki ga bo treba opraviti pozneje, po fazi oddaje zadevnega naročila, in sicer v fazi izvajanja tega naročila s strani izbranega ponudnika.

89 To jasno izhaja jasno iz zgoraj omenjenega pojasnila št. 46 (glej točko 85 zgoraj).

- 90 Iz tega sledi, da je iz serije št. 7.1 in predvsem tudi iz pojasnila št. 46 – daleč od tega, da bi bila dokazana uporabnost izvorne kode NCTS za pripravo ponudb v okviru zadevnega naročila – razvidno, da je bilo „sporočilo“, ki ga je želel naročnik posredovati ponudnikom, prvič, da ta koda ni pomembna pri oblikovanju ponudb, ampak šele v poznejši fazi izvajanja zadevnega naročila s strani izbranega ponudnika, in drugič, da naročnik odloči, kolikšen del izvorne kode NCTS naj bi se ponovno uporabil. Poleg tega je na obravnavi Komisija navedla, da je na koncu naročnik odločil, da ne bodo uporabili niti vrstice izvorne kode NCTS za razvoj projekta, namenjenega vzpostavitvi EMCS.
- 91 Zato trditev tožeče stranke glede omembe izvorne kode NCTS v opisu serije št. 7.1 ne more biti sprejeta.
- 92 Tretjič, enako velja za trditev tožeče stranke glede posebne pripombe komisije za ocenjevanje na ponudbo izbranega ponudnika (glej točko 50 zgoraj). Tožeča stranka namreč ni predložila nobenega dokaza, da izraz „sestavni deli NCTS“, ki ga uporablja komisija za ocenjevanje, pomeni sklicevanje na sestavne dele izvorne kode NCTS. V zvezi s tem je iz dokumentov, ki se nanašajo na javni razpis za zadevno naročilo, razvidno, da je naročnik ponudnikom posredoval nekaj povezanih dokumentov glede NCTS, ki kot je Komisija pravilno navedla, zajemajo veliko množino predmetov, metodologije za postopke zagotavljanja kakovosti, specifikacij sistemov za poskusne postopke in opis vlog aplikacij NCTS za specifikacije osrednjih operacij. Zato je treba ugotoviti, da je komisija za ocenjevanje s tem, ko je navedla možnost ponovne uporabe „elementov NCTS“, nakazala možnost ponovne uporabe elementov NCTS iz dokumentacije, ki je bila na voljo ponudnikom. V vsakem primeru tožeča stranka ni predložila nobenih dokazov, ki bi lahko omajali to analizo.
- 93 Četrto, tožeča stranka ni dokazala niti uporabnosti dostopa do izvorne kode NCTS za določitev cenika ponudbe. Spomniti je treba, da je tožeča stranka v bistvu trdila, da so

morali za oblikovanje tega cenika ponudniki podati zelo natančno oceno o obsegu in zahtevnosti projekta, zaradi česar naj bi morali poznati izvorno kodo. Tožeča stranka ni mogla natančno oceniti obsega in zahtevnosti projekta, ker ni imela dostopa do izvorne kode, zato naj bi bila v bistvu prisiljena povišati ceno svoje ponudbe.

94 Te utemeljitve ni mogoče sprejeti.

95 Prvič, izvorna koda NCTS ni bila potrebna za ocenitev obsega in zahtevnosti projekta za vzpostavitev EMCS. Kot je že bilo ugotovljeno, se namreč NCTS in EMCS razlikujeta med seboj (glej točko 82 zgoraj), naročnik pa je dal ponudnikom jasno vedeti – torej tudi tožeči stranki –, da izvorna koda NCTS ni pomembna za oblikovanje ponudb (glej točko 90 zgoraj).

96 Dalje, kot je na obravnavi trdila Komisija in kot je tožeča stranka priznala glede dejavnosti, katerih oblikovanje cen je bilo odvisno od ocenitve obsega in zahtevnosti projekta, je naročnik, ki je določil število dni, namenjenih uresničitvi teh dejavnosti, le zahteval, naj ponudniki navedejo ceno za enoto, izraženo v dnevni postavki za posamezne profile potrebnih zaposlenih (to je vključno za razvijalca, programerja in analitika). Te cene na enoto so morale biti za izračun ponudbene cene pomnožene s številom dni, ki jih je določil naročnik. Tako je naročnik z določitvijo števila dni, potrebnih za izvedbo navedenih dejavnosti, sam ocenil obseg dela, ki ga je treba opraviti, s čimer je ponudnike razrešil te naloge in osredotočil konkurenco med ponudniki na dnevno postavko, predlagano za posamezen profil potrebnega osebja. Tožeča stranka ni dokazala, da bi imelo nepoznavanje izvorne kode NCTS kakršen koli vpliv na dnevno postavko, predlagano za njene zaposlene.

- 97 Uporabnost dostopa do izvorne kode NCTS za oblikovanje cenika ponudbe tožeče stranke torej ni dokazana.
- 98 Končno, trditev tožeče stranke glede uporabnosti dostopa do izvorne kode NCTS ne more najti podpore v sodbi Evropaiki Dynamiki proti Komisiji, točka 52 zgoraj. Dejansko, v nasprotju z obravnavano zadevo, v kateri se računalniški sistem, ki je predmet zadevnega naročila – EMCS –, razlikuje od sistema, katerega izvorna koda ni bila zagotovljena – NCTS – (glej točko 82 zgoraj), se zadeva v sodbi, ki jo navaja tožeča stranka, nanaša na računalniški sistem – sistem Cordis –, ki je bil le nova različica istega sistema Cordis, katerega izvorna koda ni bila zagotovljena (sodba Evropaiki Dynamiki proti Komisiji, točka 52 zgoraj, točka 7). Glede uporabnosti dostopa do izvorne kode NCTS ni nobene podobnosti med to zadevo in zadevo v sodbi Evropaiki Dynamiki proti Komisiji, točka 52 zgoraj.
- 99 Enako velja za trditev tožeče stranke glede naročila CUST DEV (glej točko 52 zgoraj). V zvezi s tem je Komisija v pripombah, predloženih po dopisu Sodišča z dne 2. marca 2009 (glej točko 31 zgoraj), navedla, da se je naročilo CUST DEV nanašalo na računalniške aplikacije na carinskem področju, med katere spada tudi NCTS, in da je bilo zato primerno ponudnikom posredovati izvorno kodo tega sistema. To pa naj nasprotno ne bi veljalo za zadevno naročilo, ki se nanaša na računalniške aplikacije na področju trošarin, ki torej ni carinsko. Tožeča stranka na obravnavi te trditve Komisije ni izpodbijala, zato Splošno sodišče nima razloga, da bi vanjo dvomilo.
- 100 Glede na navedeno je treba ugotoviti, da uporabnost izvorne kode NCTS za oblikovanje ponudbe v okviru oddaje zadevnega javnega naročila ni bila dokazana. Drugi del tožbenega razloga tožeče stranke je torej treba zavrnilo.
- 101 Zato je treba zadevni tožbeni razlog v celoti zavrnilo.

B – *Drugi tožbeni razlog: kršitev finančne uredbe, podrobnih pravil za izvajanje ter direktiv 92/50 in 2004/18*

1. Trditve strank

¹⁰² Tožeča stranka trdi, da merila za oddajo zadevnega naročila niso dovolj natančna in izmerljiva ter da jih zato komisija za ocenjevanje ni mogla objektivno oceniti. Ta napaka naročnika naj bi pomenila kršitev člena 97(1) finančne uredbe, člena 138 podrobnih pravil za izvajanje, člena 17(1) Direktive 92/50 in določb Direktive 2004/18.

¹⁰³ Komisija trditve tožeče stranke zavrača.

2. Presoja Splošnega sodišča

¹⁰⁴ Na začetku je treba opozoriti, da se na podlagi člena 105 finančne uredbe od 1. januarja 2003 – datum začetka veljavnosti te uredbe – direktive o uskladitvi postopkov oddaje javnih naročil za blago, storitve in gradnje glede javnih naročil, ki jih oddajajo institucije in organi za svoj račun, uporabljajo le za vprašanja v zvezi z mejnimi vrednostmi, ki določajo način objave, izbiro postopkov in ustrezne roke. Zato je treba očitke tožeče stranke o merilih za oddajo zadevnega naročila preučiti le ob upoštevanju določb finančne uredbe in podrobnih pravil za izvajanje.

- 105 Prav tako je treba opozoriti, da je treba v skladu s členom 97(2) finančne uredbe in členom 138(1)(b) podrobnih pravil za izvajanje zadevno naročilo oddati ekonomsko najugodnejšemu ponudniku.
- 106 Poudariti je treba še, da za zagotovitev spoštovanja načel preglednosti, enakega obravnavanja in nediskriminacije pri izbiri ponudb za oddajo naročila člen 97(1) finančne uredbe določa, da mora naročnik pri oddaji naročila ekonomsko najugodnejšemu ponudniku v razpisni dokumentaciji določiti merila za oddajo naročila, ki omogočajo ocenitev vsebine ponudb. Ta merila morajo biti v skladu s členom 138(2) podrobnih pravil za izvajanje upravičena s predmetom naročila. V skladu z odstavkom 3 te določbe mora naročnik v javnem naročilu ali v specifikacijah določiti, kako se vrednotijo posamezna merila pri ocenjevanju ekonomsko najugodnejše ponudbe.
- 107 Te določbe dopuščajo, da naročnik izbere merila za oddajo naročila, na podlagi katerih bodo ocenjene ponudbe. Na podlagi meril za oddajo, ki jih izbere naročnik, pa mora biti mogoče ugotoviti, katera ponudba je ekonomsko najugodnejša (glej v tem smislu sodbi Splošnega sodišča z dne 25. februarja 2003 v zadevi Renco proti Svetu, T-4/01, Recueil, str. II-171, točka 66, in v zadevi Strabag Benelux proti Svetu, T-183/00, Recueil, str. II-135, točka 74).
- 108 Poleg tega ni treba, da so merila, ki jih uporabi naročnik za določitev ekonomsko najugodnejše ponudbe, nujno kvantitativna in usmerjena izključno na cene. Tudi če so v razpisno dokumentacijo vključena merila za oddajo, ki niso izražena kvantitativno, jih je mogoče uporabiti objektivno in enotno pri primerjavi ponudb in so očitno upoštevna za določitev ekonomsko najugodnejše ponudbe (glej v tem smislu sodbo Renco proti Svetu, točka 107 zgoraj, točki 67 in 68).

109 V tem primeru je treba najprej opozoriti, da so merila za oddajo zadevnega naročila vsebovana v javnem razpisu [točka IV 2)] in razpisni dokumentaciji, priloženi vabilu za oddajo ponudbe. Zato je pogoj javnosti, predpisan v členu 97(1) finančne uredbe, izpolnjen.

110 Poudariti je treba, da so merila oddaje naročila, ki jih je tožeča stranka opredelila kot nejasna in subjektivna, ta:

„1. Kakovost predlagane rešitve:

- primernost predlagane strategije za izpolnjevanje zahtevanih nalog (40/100);
- primernost metod in orodij, kakovostnega okolja in postopkov, predlaganih za izpolnjevanje zahtevanih nalog (30/100);
- primernost organiziranosti ekipe, predlagane za izpolnjevanje zahtevanih nalog (20/100);
- struktura, jasnost in izčrpnost ponudbe (10/100).“

111 Zato je treba ugotoviti, da je jasna opredelitev meril kontradiktorna navedbam tožeče stranke, ki niti približno ni utemeljila svoje trditve o domnevno nejasnih in

subjektivnih merilih. Prav tako ne navaja nobenega dokaza v podporo svoji trditvi, na podlagi katere bi bilo mogoče ugotoviti, da naročnik pri opredelitvi teh meril ni upošteval obveznosti spoštovanja načel preglednosti in enakega obravnavanja ponudnikov. Nasprotno, tožeča stranka nekako ponavlja svoje trditve v okviru prvega tožbenega razloga v zvezi z domnevno nenatančnim opisom zahtevanih storitev in dela, ki ga je treba opraviti.

- 112 Iz zgoraj navedenih meril je razvidno, da so osredotočena na te elemente: predlagana strategija ponudnikov (prvo merilo), metode, orodja, kakovostno okolje in kakovost postopka, ki jih predlaga ponudnik (drugo merilo), organizacija predlagane ekipe (tretje merilo) ter struktura, jasnost in izčrpnost ponudbe (četrto merilo). Tožeča stranka ne pojasni niti ne dokaže, zakaj ta merila ne bi bila upravičena s predmetom zadevnega naročila. Poleg tega ni nobenega razloga za dvom o upoštevnosti teh meril za določitev ekonomsko najugodnejše ponudbe, saj je s temi merili zagotovljeno dobro opravljanje storitev, določenih v zadevnem naročilu, in s tem vrednost ponudbe.
- 113 Čeprav ta merila niso kvantitativna, iz tega dejstva ni mogoče sklepati, da jih naročnik ni uporabil objektivno in enotno (glej v tem smislu sodbo Renco proti Svetu, točka 107 zgoraj, točki 67 in 68). Opozoriti je treba, da tožeča stranka za to ni predložila nobenih dokazov.
- 114 Nazadnje je treba zaradi popolnosti opozoriti, da je naročnik v skladu z ustreznimi določbami opredelil vrednotenje vsakega od meril, s čimer je ponudnike obvestil o pomenu, ki ga bo imelo posamezno merilo pri primerjalnem ocenjevanju ponudb.
- 115 Iz navedenega izhaja, da tožeča stranka ni dokazala, da je naročnik kršil svoje obveznosti, da v razpisni dokumentaciji opredeli merila za oddajo naročila ob spoštovanju zakonodaje in načel sodne prakse iz točk od 104 do 108 zgoraj.

116 V skladu z vsem navedenim je treba drugi tožbeni razlog zavrniti.

C – Peti tožbeni razlog: kršitev načel dobre uprave in skrbnosti

1. Trditve strank

117 Tožeča stranka v bistvu zatrjuje, da je Komisija kršila načeli dobrega upravljanja in skrbnosti, ker ni podala takojšnjega in primernega odgovora na njen telefaks z dne 27. avgusta 2004, v katerem je izrazila pomisleke o javnem razpisu, zlasti glede načela nediskriminacije.

118 Komisija trditve tožeče stranke zavrača.

2. Presoja Splošnega sodišča

119 Na podlagi splošnega načela dobrega upravljanja, ki zajema tudi obveznost skrbnosti, morajo vse institucije Skupnosti upoštevati razumen rok pri izvajanju upravnih postopkov in ravnati skrbno v razmerjih z javnostjo (sodba Sodišča z dne 16. decembra 2008 v zadevi Masdar (UK) proti Komisiji, C-47/07 P, ZOdl., str. I-9761, točka 92,

in sodba Splošnega sodišča z dne 11. aprila 2006 v zadevi Angeletti proti Komisiji, T-394/03, ZOdl. JU, str. I-A-2-95 in II-A-2-441, točka 162).

120 Prav tako je treba opozoriti, da pri oddaji javnih naročil Skupnosti razmerja med naročnikom na eni strani ter potencialnimi ponudniki in ponudniki na drugi strani urejata člena 141 in 148 podrobnih pravil za izvajanje.

121 Člen 141 podrobnih pravil za izvajanje določa:

„1. Če ponudnik razpisno dokumentacijo zahteva dovolj zgodaj pred rokom za predložitev ponudb, se specifikacije in dodatna dokumentacija pošlje v šestih koledarskih dneh po prejemu zahteve vsem gospodarskim subjektom, ki so zaprosili za specifikacije ali prijaviли interes za oddajo ponudbe.

2. Če ponudnik razpisno dokumentacijo zahteva pravočasno, se dodatne informacije v zvezi s specifikacijami pošljejo hkrati vsem gospodarskim subjektom, ki so zaprosili za specifikacije ali prijaviли interes za oddajo ponudbe, najpozneje šest dni pred rokom za predložitev ponudb, če pa naročnik zahtevo za informacije prejme manj kakor osem koledarskih dni pred rokom za predložitev ponudb, pa dodatne informacije pošlje čim prej po prejemu zahteve.

[...]“

122 Člen 148 podrobnih pravil za izvajanje dalje določa:

„1. Stiki med naročnikom in ponudniki v postopku za oddajo naročilo so dovoljeni izjemoma pod pogoji, določenimi v odstavkih 2 in 3.

2. V zvezi z dodatnimi dokumenti in informacijami iz člena 141 lahko naročnik pred zadnjim rokom za predložitev ponudb:

a) na zahtevo ponudnikov sporoči dodatne informacije, ki so namenjene izključno kot pojasnilo narave naročila, pri čemer mora take informacije na isti datum sporočiti vsem ponudnikom, ki so zahtevali razpisno dokumentacijo;

[...]“

123 Iz navedenih določb je torej razvidno, da so stiki med naročnikom na eni strani ter potencialnimi ponudniki in ponudniki na drugi strani pred datumom, določenim za oddajo ponudb, dovoljeni, če ponudniki zahtevajo „dodatne informacije“ glede razpisne dokumentacije (člen 141(2) podrobnih pravil za izvajanje), „ki so namenjene izključno kot pojasnilo narave naročila“ [člen 148(2)(a) podrobnih pravil za izvajanje].

- 124 Naročnik je dolžan sporočiti „dodatne informacije“, opredeljene v členu 141(2) podrobnih pravil za izvajanje, potencialnim ponudnikom v rokih, določenih v tem členu. Glede „dodatnih informacij“, opredeljenih v členu 148(2)(a) podrobnih pravil za izvajanje, pa ima naročnik možnost – ni pa to obvezno –, da jih sporoči ponudnikom.
- 125 V tej zadevi je treba ugotoviti, da v telefaksu z dne 27. avgusta 2004 ni zahteve za informacije, opredeljene v zgoraj navedenih določbah podrobnih pravil za izvajanje. Kot je že bilo ugotovljeno (glej točko 11 zgoraj), je v telefaksu tožeča stranka izrazila pomisleke glede postopka za oddajo zadevnega naročila, ki so temeljili na domnevni neobjektivnosti javnega razpisa v korist ponudnikov, ki so že bili dobavitelji zadevnega GD, na neobstoju jasnih specifikacij v tem javnem razpisu ter na neobstoju jasnih in objektivnih ocenjevalnih meril ponudnikov. V istem telefaksu je tudi zahtevala, naj zadevni GD podaljša rok za oddajo ponudb, dokler se zgoraj navedena vprašanja ne razrešijo. Komisija na ta dopis ni bila dolžna odgovoriti, vendar je to takoj storila na primeren način z dopisom z dne 3. septembra 2004, v katerem je navedla, da pomisleki tožeče stranke niso utemeljeni, in zavrnila odobritev njene prošnje za podaljšanje roka za predložitev ponudb (glej točko 13 zgoraj). Tako ni dvoma, da je tožena stranka ravnala skrbno, v duhu dobrega upravljanja, še posebej, ker kot je navedeno zgoraj, zakonsko ni bila dolžna odgovoriti. Iz tega izhaja, da Komisija z odzivom na telefaks tožeče stranke z dne 27. avgusta 2004 ni kršila načel dobrega upravljanja in skrbnosti.
- 126 Zaradi popolnosti je treba opozoriti, da tožeča stranka ni izpodbijala trditve Komisije, da se je naročnik nemudoma odzval na vsa vprašanja ponudnikov glede razpisne dokumentacije, od katerih je večino postavila tožeča stranka.
- 127 Glede na navedeno je treba ta tožbeni razlog zavriniti kot neutemeljen.

D – Četrta tožbeni razlog: neobstoj ustreznih informacij in obrazložitve

1. Trditve strank

- ¹²⁸ Tožeča stranka trdi, da izpodbijana odločba vsebuje napako, ker zadevni GD ni dovolj obrazložil svojih dejanj. Tožbeni razlog temelji na dveh očitkih.
- ¹²⁹ Prvič, zadevni GD naj ne bi sporočil vseh zahtevanih informacij o razlogih za zavrnitev njene ponudbe, v nasprotju s členom 253 ES in členom 8 Direktive 92/50. Zadevni GD naj ne bi jasno razložil, zakaj je zavrnil ponudbo tožeče stranke, ter naj ne bi navedel ničesar o značilnostih in primerjalni prednosti izbrane ponudbe, s čimer je tožeči stranki onemogočil, da bi podala umestne pripombe na izbiro, in jo prikrajšal za morebitno sprožitev pravnega postopka za povrnitev škode. Tožeča stranka tudi dodaja, da zadevni DG ni navedel nobenega razloga javnega reda niti razloga poslovne skrivnosti, ki bi upravičil dejstvo, da ji ni bilo posredovano ocenjevalno poročilo, ki ga Komisija v takšnih primerih običajno pošlje vsem ponudnikom v skladu s členom 12(2) Direktive 92/50. Po mnenju tožeče stranke je zaradi nezadostne obrazložitve, kot je zadevna, izjemno težko opraviti sodni preizkus izpodbijane odločbe ali to celo ni mogoče.
- ¹³⁰ Drugič, v repliki tožeča stranka navaja prekoračitev petnajstdnevnega roka za razkritje izvlečka iz ocenjevalnega poročila ponudnikom, kar je v nasprotju s finančno uredbo in z zakonodajo o javnih naročilih. Ta prekoračitev in popoln neobstoj obrazložitve glede nekaterih delov izpodbijane odločbe naj bi otežila tožeči stranki vložitev tožbe pri Splošnem sodišču.
- ¹³¹ Komisija predlaga zavrnitev tega tožbenega razloga.

2. Presoja Splošnega sodišča

- 132 Najprej je treba navesti, da sta zakonodajni določbi, ki določata vsebino obveznosti obrazložitve, ki je naložena naročniku glede ponudnika, čigar ponudba ni bila izbrana, člen 100(2) finančne uredbe in člen 149 podrobnih pravil za izvajanje, ne pa določbe Direktive 92/50, kot zatrjuje tožeča stranka (glej točko 104 zgoraj).
- 133 Iz teh členov izhaja, da na področju javnih naročil naročnik izpolni obveznost obrazložitve, če, prvič, vsem zavrženim ponudnikom takoj sporoči razloge za zavrnitev njihove ponudbe, ter, drugič, če ponudnike, ki so predložili sprejemljivo ponudbo in to izrecno zahtevajo, obvesti o značilnostih in relativnih prednostih izbrane ponudbe ter o imenu izbranega ponudnika, in sicer v petnajstih koledarskih dneh od prejema pisne zahteve (glej sodbi Splošnega sodišča z dne 12. julija 2007 v zadevi Evropaiki Dynamiki proti Komisiji, T-250/05, neobjavljena v ZOdl., točka 68, in z dne 10. septembra 2008 v zadevi Evropaiki Dynamiki proti Komisiji, T-465/04, neobjavljena v ZOdl., točka 47 in navedena sodna praksa).
- 134 Tako ravnanje je v skladu s ciljem obveznosti obrazložitve iz člena 253 ES, v skladu s katerim je treba jasno in nedvoumno navesti obrazložitev institucije, ki je akt izdala, da se lahko zadevne stranke seznanijo z utemeljitvijo sprejetih ukrepov, da bi lahko uveljavljale svoje pravice in da lahko Sodišče opravi nadzor (glej v tem smislu sodbi Splošnega sodišča z dne 8. maja 1996 v zadevi Adia interim proti Komisiji, T-19/95, Recueil, str. II-321, točka 32, in z dne 26. februarja 2002 v zadevi Esedra proti Komisiji, T-169/00, Recueil, str. II-609, točka 190, ter sodbi Strabag Benelux proti Svetu, točka 107 zgoraj, točka 55, in Evropaiki Dynamiki proti Komisiji z dne 12. julija 2007, točka 133 zgoraj, točka 69).
- 135 Dodati je treba, da se mora spoštovanje obveznosti obrazložitve presojati na podlagi informacij, ki jih je tožeča stranka imela na voljo ob vložitvi tožbe (zgoraj

v točki 107 navedeni sodbi Strabag Benelux proti Svetu, točka 58, in Renco proti Svetu, točka 96).

- ¹³⁶ Da bi se ugotovilo, ali je Komisija v tej zadevi izpolnila obveznost obrazložitve, je treba preučiti njena dopisa z dne 18. novembra in 10. decembra 2004, ki sta bila poslana tožeči stranki pred vložitvijo te tožbe.
- ¹³⁷ Z dopisom z dne 18. novembra 2004 je bila tožeča stranka obveščena, da njena ponudba (predložena skupaj z družbo Steria v okviru ponudbe konzorcija Evropaiki Dynamiki-Steria) ni bila izbrana. Komisija je navedla, da ni bila izbrana, ker glede na merila za oddajo v smislu razmerja med kakovostjo in ceno njena ponudba ni bila najboljša. V tem dopisu je tožečo stranko obvestila tudi, da lahko dobi dodatne informacije glede razlogov za zavrnitev ponudbe, ter če poda pisno zahtevo, tudi glede značilnosti in relativnih prednosti ponudbe izbranega ponudnika ter njegovo ime. V dopisu je navedeno, da se lahko razkritje določenih informacij opusti, če bi oviralo uporabo prava, če bi bilo v nasprotju z javnim interesom, če bi škodovalo zakonskim poslovnim interesom javnih oziroma zasebnih podjetij ali bi lahko povzročilo izkrievljanje poštene konkurence med njimi. Ta dopis je, čeprav na neki način stereotipen, sestavljen v skladu s členom 100(2) finančne uredbe.
- ¹³⁸ Z dopisom z dne 10. decembra 2004 je Komisija posredovala tožeči stranki izvleček iz poročila komisije za ocenjevanje. Ta dopis je bil poslan kot odgovor na pisno zahtevo vlagatelja z dne 22. novembra 2004, ponovljeno 8. decembra 2004.
- ¹³⁹ V izvlečku iz poročila komisije za ocenjevanje je navedeno ime izbranega ponudnika. Poleg tega izvleček vsebuje izčrpne komentarje komisije za ocenjevanje na ponudbo izbranega ponudnika in ponudbo konzorcija Evropaiki Dynamiki-Steria za vsako izmed meril (glej točko 21 zgoraj). Poleg tega ta izvleček vsebuje tabelo z ocenami,

dodeljenimi vsaki od obeh ponudb za vsako merilo, in tabelo, ki vsebuje posamezne cene vsake od obeh ponudb, ter primerjalno analizo razmerja med kakovostjo in ceno (glej točko 22 zgoraj).

- 140 Ugotoviti je torej treba, da je Komisija s tem, ko je tožeči stranki najprej sporočila glavne razloge za zavrnitev ponudbe konzorcija Evropaiki Dynamiki-Sterea in nato še navedeni izvleček iz poročila komisije za ocenjevanje, zakonsko dovolj obrazložila zavrnitev ponudbe tožeče stranke, v skladu s členom 100(2) finančne uredbe in členom 149(2) podrobnih pravila za izvajanje. Opozoriti je treba, da je v navedenem izvlečku omenjeno ime izbranega izvajalca ter – v pripombah komisije za ocenjevanje in dveh zgoraj omenjenih tabelah – „značilnosti in relativne prednosti izbrane ponudbe“. Z dopisom z dne 18. novembra 2004 in s tem izvlečkom, sporočenim tožeči stranki z dopisom z dne 10. decembra 2004, je tožeča stranka lahko takoj ugotovila, zakaj njena ponudba ni bila izbrana, in sicer ker je bila ekonomsko manj ugodna od ponudbe izbranega ponudnika, saj je slednja nudila boljše razmerje med kakovostjo in ceno.
- 141 Nazadnje, glede očitka tožeče stranke, da je bil prekoračen petnajstdnevni rok za posredovanje izvlečka iz poročila komisije za ocenjevanje, je treba opozoriti, da ji je bil ta izvleček posredovan z dopisom z dne 10. decembra 2004 in ga je prejela vsaj osemnajst koledarskih dni po pisni zahtevi, naslovljeni na Komisijo s telefaksom in priporočenim dopisom z dne 22. novembra 2004. Ta zamuda, čeprav obžalovanja vredna, ni omejila možnosti tožeče stranke, da uveljavlja svoje pravice pred Splošnim sodiščem, in ne more povzročiti ničnosti izpodbijane odločbe. Iz spisa je namreč razvidno, da je tožeča stranka za vložitev te tožbe uporabila vse informacije iz tega dopisa (glej v tem smislu sodbo Evropaiki Dynamiki proti Komisiji z dne 10. septembra 2008, točka 133 zgoraj, točka 52).
- 142 Na podlagi navedenega je treba skleniti, da obrazložitev izpodbijane odločbe omogoča tožeči stranki, da uveljavlja svoje pravice pred Splošnim sodiščem, in temu, da izvaja nadzor. Zato je treba ta tožbeni razlog zavrniti.

E – Tretji tožbeni razlog: očitne napake pri presoji, ki jih je storil naročnik pri ocenjevanju ponudbe tožeče stranke

1. Trditve strank

- ¹⁴³ Tožeča stranka trdi, da je GD storil očitno napako pri presoji, ker ni pravilno in objektivno ocenil kakovosti njene ponudbe in je ugotovil, da je bila ta slabša od ponudbe izbranega ponudnika.
- ¹⁴⁴ Tožeča stranka v okviru tega tožbenega razloga najprej navaja, da ker GD pri dokončni razvrstitvi ni uporabil objektivne metodologije, ki bi bila vnaprej določena in bi jo ponudniki poznali, je očitno, da je odločitev komisije za ocenjevanje temeljila na napačnih domnevah.
- ¹⁴⁵ Drugič, tožeča stranka navaja, da so uporabljena splošna merila in dejstvo, da ponudniki niso natančno poznali pogodbenih nalog, ki jih je treba izpolnjevati, vodili do subjektivne ocene vrednosti ponudb.
- ¹⁴⁶ Končno, tožeča stranka graja nekatere posebne pripombe komisije za ocenjevanje, iz katerih naj bi bile očitne napake pri ocenjevanju njene ponudbe.
- ¹⁴⁷ Komisija trditve tožeče stranke zavrača.

2. Presoja Splošnega sodišča

- 148 V skladu s sodno prakso ima naročnik široko diskrecijsko pravico glede elementov, ki jih je treba upoštevati pri sprejetju odločbe o oddaji naročila na podlagi razpisa, nadzor Splošnega sodišča pa se mora omejiti na preverjanje spoštovanja postopkovnih pravil ter obrazložitve in materialne pravilnosti dejstev, neobstoja očitne napake pri presoji in zlorabe pooblastil (sodbi Splošnega sodišča z dne 27. septembra 2002 v zadevi Tideland Signal proti Komisiji, T-211/02, Recueil, str. II-3781, točka 33, in z dne 6. julija 2005 v zadevi TQ3 Travel Solutions Belgium proti Komisiji, T-148/04, ZOdl., str. II-2627, točka 47; glej v tem smislu tudi sodbo Sodišča z dne 23. novembra 1978 v zadevi Agence européenne d'intérims proti Komisiji, 56/77, Recueil, str. 2215, točka 20).
- 149 V tej zadevi je treba opozoriti, da se tožeča stranka v bistvu opira na dva elementa za dokazovanje obstoja očitne napake pri presoji, ki naj bi jo storil naročnik.
- 150 Prvič, trdi, da zadevni GD ni uporabil objektivne metodologije, ki bi bila vnaprej določena in bi jo ponudniki poznali in na podlagi katere bi bila sprejeta končna razvrstitev. Sklicuje se tudi na to, da ponudniki niso vedeli, kakšne pogodbene naloge bo treba izpolnjevati, in na domnevno splošna merila za oddajo ter zato sklepa, da je bilo ocenjevanje ponudb lahko le subjektivno in utemeljeno na nepravilnih domnevah.
- 151 Treba pa je ugotoviti, da tožeča stranka navaja le splošne trditve, ki niso podprte z nobenim dokazom. Njena argumentacija je v bistvu le ponavljanje argumentacije, ki jo je predstavila v okviru prvega in drugega tožbenega razloga, ki ju je Splošno sodišče zavrnilo. Poleg tega tožeča stranka ni nikakor dokazala, kako naj bi naročnika vse njegove domnevne napake vodile do nepravilnih domnev in do subjektivnega ocenjevanja ponudb. Skleniti je torej treba, da ta argumentacija ne utemeljuje tega tožbenega razloga.

- 152 Drugič, tožeča stranka izpodbija nekatere posebne pripombe komisije za ocenjevanje glede ponudbe konzorcija Evropaiki Dynamiki-Steria.
- 153 Prvič, tožeča stranka ugovarja pripombi komisije za ocenjevanje, da „je iz ponudbe razvidno pomanjkljivo razumevanje specifikacije, saj se nanaša na dejavnosti, ki so že končane ali bodo dokončane, ko bo pogodba stopila v veljavo“. Tožeča stranka ugovarja utemeljenosti te pripombe, ki jo šteje za subjektivno in nepravilno, in trdi, da če je šlo za nesporazum, je prišlo do njega zato, ker je bila tožeča stranka pozvana, naj predloži ponudbo za projekt, katerega specifikacije niso bile znane. Prav tako meni, da taka pripomba v vsakem primeru ni jasna in je ni mogoče izpodbijati.
- 154 Navedena pripomba komisije za ocenjevanje se nanaša na prvo merilo za oddajo zadevnega naročila, in sicer na „primernost predlagane strategije za izpolnjevanje zahtevanih nalog“. Po tem merilu za oddajo je dobila ponudba konzorcija Evropaiki Dynamiki-Steria oceno 23,2/40, izbrana ponudba pa oceno 35,1/40.
- 155 Spet je treba ugotoviti, v okviru kritike zgornje pripombe, da tožeča stranka ponavlja argumente, ki jih je navajala v okviru prvega tožbenega razloga, ki ga je Splošno sodišče zavrnilo. Poleg tega tožeča stranka s preprostimi izjavami nikakor ne dokazuje utemeljenosti svojih trditev glede domnevno subjektivne, nepravilne in nejasne zgoraj navedene pripombe. Iz tega sledi, da kritike, ki jih navaja tožeča stranka v zvezi z zgoraj omenjeno pripombo komisije za ocenjevanje, ne dokazujejo nepravilnosti te pripombe, še manj pa dokazujejo očitno napako pri oceni njene ponudbe.
- 156 Drugič, tožeča stranka ugovarja pripombi ocenjevalne komisije, da „[p]onudba vsebuje nekaj nasprotij, predvsem glede načrtovanja; nekatere razvojne dejavnosti se na primer začnejo celo pred začetkom specifikacij“. Tožeča stranka v odgovor na

pisno vprašanje Splošnega sodišča navaja, da natančna preučitev grafov Gantt v njeni ponudbi dokazuje, v nasprotju s pripombo komisije za ocenjevanje, da je predvidela, da naj bi se razvojne dejavnosti, razen nekaj utemeljenih izjem, začele po dejavnostih, povezanih s specifikacijami.

157 Zgornja pripomba komisije za ocenjevanje, ki ji ugovarja tožeča stranka, se nanaša tudi na prvo merilo za oddajo zadevnega naročila.

158 Sodišče je po pregledu grafov Gantt, ki jih je predložila tožeča stranka, in ob upoštevanju odgovorov strank na vprašanja Splošnega sodišča na obravnavi ocenilo, da ti grafi dejansko dajejo vtis, da je tožeča stranka pri načrtovanju projekta za zadevno naročilo predvidela, da naj bi se vsaj nekaj razvojnih dejavnosti začelo pred ustreznimi dejavnostmi specifikacij, kar dokazuje, da je bila pripomba komisije za ocenjevanje utemeljena. Res je, da je tožeča stranka na sodišču trdila, da je kakršen koli nesporazum, ki bi morda izhajal iz branja grafov Gantt, nastal zato, ker so bili ti grafi, kot so bili predloženi pri Splošnem sodišču in tudi vključeni v ponudbo, predstavljeni v formatu A4, zaradi katerega nekateri podatki, potrebni za razumevanje načrtovanja projekta iz ponudbe konzorcija Evropaïki Dynamiki-Sterea, niso bili vidni. Tožeča stranka je trdila, da je v svojo ponudbo vključila tudi grafe Gantt v formatu A3, v katerem naj bi bile vidne pomembne informacije, povezane z načrtovanjem projekta, in kar naj bi dokazovalo, da pripomba komisije za ocenjevanje ni bila utemeljena. Vendar je treba ne glede na njihov domnevni pomen opozoriti, da Sodišče grafov v zgoraj navedenem formatu A3 ni imelo na voljo.

159 V vsakem primeru, tudi ob domnevi, da je ta trditev tožeče stranke utemeljena, je treba opozoriti, da se nanaša na prvo merilo za oddajo zadevnega naročila. Kot je razvidno iz tabele v točki 22 zgoraj, tudi če bi ponudba tožeče stranke dobila maksimalno število točk glede na to merilo, in sicer 40/40, tožeča stranka ne bi mogla dobiti tega naročila glede na število točk, ki jih je dobila njena ponudbo po ostalih treh merilih za oddajo.

160 V teh okoliščinah je treba ugotoviti, da tožeča stranka nikakor ni dokazala nepravilnosti zadevne pripombe komisije za ocenjevanje, v vsakem primeru pa zagotovo ni dokazala, da bi ta domnevno napačna pripomba pripeljala do očitne napake pri presoji, storjene pri ocenjevanju njene ponudbe.

161 Tretjič, tožeča stranka izpodbija to pripombo komisije za ocenjevanje:

„V ponudbi je podrobno opisana metoda Cosmic FFP, vendar so predlagana orodja za ocenjevanje (Calico in Costar) primerna le za ocenjevanje, ki temelji na metodologiji Cocomo II, ki ni skladna (glej oddelek 4.1.3.5.1).“

162 Ta pripomba se nanaša na drugo merilo za oddajo zadevnega naročila, in sicer na „primernost metod in orodij, kakovostnega okolja in postopkov, predlaganih za izpolnjevanje zahtevanih nalog“. Po tem merilu je dobila navedena ponudba oceno 16,7/30, izbrana ponudba pa oceno 24,5/30.

163 Komisija je v pisanjih in na obravnavi navedla, da neskladje, ki ga je ugotovila komisija za ocenjevanje, izhaja iz dejstva, da je tožeča stranka v ponudbi opisala orodja, ki jih je nameravala uporabiti za podporo metode Cocomo, kar v javnem razpisu ni bilo zahtevano, ni pa predložila nobenih informacij o infrastrukturni podpori metode Cosmic FFP, ki je bila metodologija, predpisana v razpisni dokumentaciji. Poleg tega tožeča stranka ni navedla, kako sta metodi Cocomo in Cosmic FFP, omenjeni v njeni ponudbi, povezani in kakšna je bila povezava med metodo Cocomo, ki je bila navedena v njeni ponudbi brez očitnega razloga, in sistemom, ki je predmet zadevnega naročila.

- 164 Tožeča stranka je v odgovoru na pisno vprašanje Splošnega sodišča trdila, da to, da se je v ponudbi sklicevala na metodo Cocomo, ne bi smelo šteti za neskladje in da je bil razlog, da ni predlagala posebnih orodij za metodo Cosmic FFP, to, da taka posebna orodja niso bila potrebna. Tudi izbrani ponudnik naj v ponudbi ne bi predlagal takih orodij.
- 165 Najprej je treba omeniti, da specifikacija zadevnega naročila v tej zadevi dejansko določa uporabo sistema Cosmic FFP za ocenjevanje prizadevanja, potrebnega za opravljanje nekaterih računalniških dejavnosti, povezanih z zadevnim naročilom. Prav tako je iz pregleda oddelka 4.1.3.5.1 ponudbe konzorcija Evropaiki Dynamiki-Steria razvidno, da se ta zelo na kratko in splošno sklicuje na metodo Cocomo ter orodja Calico in Costar. Na koncu je treba opozoriti, da komisija za ocenjevanje očita ne le omenjenemu konzorciju, ampak tudi izbranemu ponudniku, da ni opredelil orodij, ki jih namerava uporabiti v okviru sistema Cosmic FFP.
- 166 Navesti je treba, da tožeča stranka ni predložila nobenega dokaza, da zaradi teh dejstev, ki se jih ne izpodbija, taka pripomba komisije za ocenjevanje, navedena v točki 161 zgoraj, ne bi bila pravilna, in, *a fortiori*, da je na podlagi teh dejstev mogoče ugotoviti, da je ta domnevno nepravilna pripomba pripeljala do naročnikove očitne napake pri presoji ponudbe konzorcija Evropaiki Dynamiki-Steria, predvsem ker ocena, podeljena navedeni ponudbi po drugem merilu za oddajo zadevnega naročila, niti približno ni temeljila le na tej analizi, temveč tudi na drugih ustreznih pripombah komisije za ocenjevanje (glej v tem smislu sodbo Evropaiki Dynamiki proti Komisiji z dne 12. julija 2007, točka 133 zgoraj, točka 106).
- 167 Četrtrič, tožeča stranka izpodbija pripombo komisije za ocenjevanje, da „[se je] RUP [...] štel po celotni ponudbi [konzorcija Evropaiki Dynamiki-Steria] za način vodenja projekta, [čepprav] njihov predlog programske opreme za razvoj okolja ne navaja

nobenih licenc IBM Rational“. Ta pripomba se nanaša tudi na drugo merilo za oddajo zadevnega naročila.

- 168 Komisija je v pisanjih in na obravnavi navedla, da je komisija za ocenjevanje v tej pripombi ugotovila neskladnost v ponudbi konzorcija Evropaiki Dynamiki-Steria, ki je bila v tem, da je v ponudbi večkrat navedel RUP kot metodo, ki ji je treba slediti, ni pa navedel, ali je konzorcij imel licenco za IBM Rational Software, ki ga je treba uporabiti po tej metodi, tako da je bilo odprto vprašanje, kdo prevzame stroške za uporabo te programske opreme, tožeča stranka ali naročnik.
- 169 Po mnenju tožeče stranke je zgornja pripomba lahko zavedla naročnika in poleg tega ni pomembna. Stroške potrebnih licenc bi morala nositi tožeča stranka in zato ni bilo razloga, da bi se to omenilo v ponudbi, saj to v javnem razpisu ni bilo zahtevano. Po mnenju tožeče stranke je bilo jasno, da bi za opravljanje dela uporabila izdelke, ki jih zajema licenca.
- 170 V zvezi s tem je dovolj navesti, da je ta trditev tožeče stranke splošna in ni podprta z nobenim dokazom. Zato z njo ni mogoče dokazati nepravilnosti prej navedene pripombe komisije za ocenjevanje in še manj očitne napake pri presoji, ki naj bi jo storil naročnik.
- 171 Petič, tožeča stranka izpodbija upoštevnost pripombe komisije za ocenjevanje, da „čprav so izkušnje na področju carin in trošarin v [ponudbi konzorcija Evropaiki Dynamiki-Steria] opredeljene kot nepogrešljive v smislu znanja in spretnosti, v praksi njihov predlog ne dokazuje obstoja takšnega znanja“. Ta pripomba se nanaša na tretje merilo za oddajo zadevnega naročila, in sicer na „primernost organiziranosti predlagane ekipe za izpolnjevanje zahtevanih nalog“. Ocena, podeljena ponudbi konzorcija

Evropaïki Dynamiki-Steria po tem merilu za oddajo, je bila 14,5/20, medtem ko je izbrana ponudba dobila oceno 17,6/20.

- 172 Prvič, tožeča stranka trdi, da zgornja pripomba ni utemeljena, saj ima konzorcij Evropaïki Dynamiki-Steria izkušnje na področju carin in trošarin, ki so bile opisane v njegovi ponudbi. Drugič, tožeča stranka dodaja, da ni bilo nobenega razloga za vključitev podrobnih informacij na tem področju v ponudbo, saj to v javnem razpisu ni bilo zahtevano, in da v specifikaciji ta „sposobnost“ ni bila zahtevana. Končno, tožeča stranka navaja, da dejstvo, da naj bi bilo domnevno pomanjkanje izkušenj konzorcija Evropaïki Dynamiki-Steria na področju carin in trošarin uporabljeno kot razlog za slabo oceno njegove ponudbe, pomeni kršitev javnega razpisa, saj te izkušnje niso omenjene kot merilo za ocenjevanje.
- 173 Graja tožeče stranke se nanaša na upoštevnost pripombe komisije za ocenjevanje in na njeno utemeljenost.
- 174 Glede upoštevnosti pripomb je Splošno sodišče ugotovilo, da čeprav v specifikacijah niso bile zahtevane izkušnje ponudnikov na področju carin in trošarin ponudnikov, je komisija za ocenjevanje želela s to pripombo le poudariti, da obstaja neskladje v ponudbi konzorcija Evropaïki Dynamiki-Steria. To neskladje je bilo v tem, da je konzorcij zatrjeval, da mora imeti izbrani ponudnik izkušnje na področju carin in trošarin, v njegovi ponudbi pa ni bilo dokazov, da ima sam take izkušnje. V nasprotju s trditvami tožeče stranke je bila taka pripomba komisije za ocenjevanje za naročnika koristna informacija.
- 175 Glede utemeljenosti pripombe je treba poudariti, da je Komisija navedla, da je bila ta pripomba oblikovana glede na oddelek 6.3.1 ponudbe konzorcija Evropaïki Dynamiki-Steria, v katerem je bilo navedeno, da imajo predlagani poslovni analitiki (business

analysts) „dokazane izkušnje na področju trošarin/davkov/carin v EU“. Po mnenju Komisije je komisija za ocenjevanje ugotovila, da *curriculum vitae*, ki jih je tožeča stranka predložila za poslovne analitike, ne dokazuje teh izkušenj. Tožeča stranka teh navedb Komisije ni mogla izpodbijati. V teh okoliščinah je treba razsoditi, da nepravilnost pripombe komisije za ocenjevanje ni bila dokazana.

- 176 Nazadnje je treba opozoriti, da tožeča stranka izpodbija pripombo komisije za ocenjevanje, ki se nanaša na drugo merilo za oddajo in ponudbi konzorcija Evropaiki Dynamiki-Steria očita vključitev standardnih referenc, med drugim glede arhitekture in računalniških instrumentov, ki niso utemeljene in niso povezane s cilji EMCS. Tožeča stranka prav tako zavrača pripombo komisije za ocenjevanje v zvezi s četrtem merilom za oddajo in glede domnevno splošnih lastnosti ponudbe konzorcija Evropaiki Dynamiki-Steria. Vendar pa je jasno, da tožeča stranka ponovno navaja preproste izjave, splošne trditve, za katere ne predloži nobenega dokaza. Te očitke je torej mogoče le zavriniti.
- 177 Zaradi popolnosti Splošno sodišče meni, da je pomembno poudariti, da pristop tožeče stranke, da graja nekatere posebne pripombe komisije za ocenjevanje, ni učinkovit, saj nikakor ne prikaže, kako bi lahko te domnevno napačne pripombe pripeljale do očitne napake pri presoji ponudbe konzorcija Evropaiki Dynamiki-Steria. V zvezi s tem bi morala tožeča stranka predvsem razložiti, kako naj bi domnevno nepravilna pripomba vplivala na oceno, ki jo je dobila njena ponudba. Tožeča stranka tega ni pojasnila.
- 178 Zato je treba glede na navedeno skleniti, da tožeča stranka ni dokazala očitnih napak pri presoji, ki naj bi jih domnevno storil naročnik pri ocenjevanju ponudbe konzorcija Evropaiki Dynamiki-Steria. Ta tožbeni razlog je torej treba zavriniti.

179 Zato je treba tožbo zavrniti.

Stroški

180 Tožeča stranka Sodišču predlaga, naj Komisiji naloži plačilo vseh stroškov tudi pri zavrnitvi njene tožbe. Trdi, da ker zadevni GD ni posređoval zadostne obrazložitve v primernem času, ni imela dovolj časa, da bi v celoti ocenila svoje možnosti za izpodbijanje zadevne odločbe, in je bila zato prisiljena vložiti to tožbo zaradi ohranitve svojih pravic.

181 Komisija meni, da ta predlog nima temelja v pravu Skupnosti.

182 V skladu s členom 87(2) Poslovnika Splošnega sodišča se neuspeli stranki naloži plačilo stroškov, če so bili ti priglašeni.

183 Člen 87(3) Poslovnika določa:

„V skladu s členom 87(3) Poslovnika lahko Splošno sodišče razdeli stroške ali odloči, da vsaka stranka nosi svoje stroške, če vsaka stranka uspe samo deloma ali v izjemnih okoliščinah.

Splošno sodišče lahko stranki, čeprav je uspela, naloži plačilo stroškov nasprotni stranki, ki naj bi ji jih povzročila brez razloga ali iz nagajivosti.“

¹⁸⁴ V tem primeru je bilo ugotovljeno, da predvsem četrti tožbeni razlog, ki se nanaša na neobstoj ustreznih informacij in obrazložitve, ni utemeljen. Poleg tega ni nobenega drugega razloga, da bi Splošno sodišče odstopilo od zgoraj navedenega pravila iz člena 87(2). Zahtevo tožeče stranke je torej treba zavrnilo.

¹⁸⁵ Tožeča stranka s predlogi ni uspela, zato se ji v skladu s predlogi Komisije naloži plačilo stroškov.

Iz teh razlogov je

SPLOŠNO SODIŠČE (tretji senat)

razsodilo:

1. Tožba se zavrne.

2. Evropaiki Dynamiki – Proigma Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE se naloži plačilo njenih stroškov in stroškov Evropske komisije.

Azizi

Cremona

Frimodt Nielsen

Razglašeno na javni obravnavi v Luxembourggu, 19. marca 2010.

Podpisi

Stvarno kazalo

Pravni okvir	II - 1076
Dejansko stanje spora	II - 1077
I – Računalniški sistem za pretok in nadzor trošarinskih izdelkov (EMCS)	II - 1077
II – Oddaja zadevnega javnega naročila	II - 1079
Postopek in predlogi strank	II - 1089
Pravo	II - 1091
I – Dopustnost	II - 1091
A – Trditve strank	II - 1091
B – Presoja Splošnega sodišča	II - 1092
II – Utemeljenost	II - 1093
A – Prvi tožbeni razlog: kršitev načela nediskriminacije in načela svobodne konkurence	II - 1094
1. Trditve strank	II - 1094
2. Presoja Splošnega sodišča	II - 1096
a) Prvi del tožbenega razloga: nerazpoložljivost specifikacij EMCS	II - 1099
b) Drugi del tožbenega razloga: neposredovanje izvorne kode NCTS	II - 1102
Razlika v informiranosti v korist izbranega ponudnika	II - 1102
Uporabnost izvorne kode NCTS za oblikovanje ponudb	II - 1103
	II - 1133

B – Drugi tožbeni razlog: kršitev finančne uredbe, podrobnih pravil za izvajanje ter direktiv 92/50 in 2004/18	II - 1109
1. Trditve strank	II - 1109
2. Presoja Splošnega sodišča	II - 1109
C – Peti tožbeni razlog: kršitev načel dobre uprave in skrbnosti	II - 1113
1. Trditve strank	II - 1113
2. Presoja Splošnega sodišča	II - 1113
D – Četrty tožbeni razlog: neobstoj ustreznih informacij in obrazložitve	II - 1117
1. Trditve strank	II - 1117
2. Presoja Splošnega sodišča	II - 1118
E – Tretji tožbeni razlog: očitne napake pri presoji, ki jih je storil naročnik pri ocenjevanju ponudbe tožeče stranke	II - 1121
1. Trditve strank	II - 1121
2. Presoja Splošnega sodišča	II - 1122
Stroški	II - 1130